பட்டர் வைபவம்

என். ராமலிங்கோன்,
அக்கவுண்டு புக்ஷாப்,
கீழாவணி மூலவீதி,
மதுரை.

ஸ்ரீ

பட்டர் வைபவம்.

முகவுரை.

கல்விகேள்விகளிற் சிறந்த கனவான்களே!

நம்மாழ்வார்முதலிய ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த செந்தமிழ்ப்பாமாலைகளாகிய திருவாய்மொழிமுதலிய திவ்வியப்பிரபந்தங்களின் ஆழ்பொருளில் ஈடுபட்டு அரிய பெரிய அப்பொருளை அனைவரும் கேட்டு ஆனந்தமடைந்து உய்யும்படி பரக்கஉபந்யசிப்பதையேபொழுதுபோக்காகக்கொண்டவரும், நம்மாணுக்கரான நஞ்சீயரைக்கொண்டு திருவாய்மொழிக்கு ஓர்உரை செய்வித்தவரும், வடமொழிதென்மொழிக்கடல்களை நிலைகண்டுணர்ந்தவருமான ஸ்ரீபட்டருடைய வைபவம் எழுதலாயிற்று.

சுத்தஸம்ஸ்கிருதநடையிலும் வடமொழிவிரவிய தென்மொழியாகிய மணிப்பிரவாளநடையிலும் தமிழ்நடையிலும் பழமையாகவுள்ள பலநூல்களிலிருந்தும் உரைகளிலிருந்தும் தேடியெடுத்து விஷயங்களைச்சேர்த்துத் தொகுத்து இங்ஙனம் எளியவசனநடையில் ஒருசிறுநூலாக எழுதினேனேயன்றி, ஆதாரமின்றிக் கற்பனையாக யாதொன்றையும் எழுதினேனில்லை. "முன்னோர்மொழிபொருளேயன்றி யவர்மொழியும், பொன்னேபோற்போற்றுவம்"* என்பது இலக்கணமாதலால், ஆங்காங்குஆன்றோர்எழுதியுள்ள சொற்களும் சொற்றொடர்களும் இந்நூலிற் சிற்சிலவிடத்து எடுத்துஆளப்பட்டுள்ளன. மற்றும் சில வைணவபரிபாஷைகளும் இன்றியமையாமையால் இந்நூலிற் காணப்படும்.

---

* நன்னூல் - பொதுப்பாயிரம் - க.

முகவுரை.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கஸ்தாபகரும், சங்கத்தின் அக்கிராசனாதிபதியும், இருபெருஞ்செல்வமும்வாய்ந்த பிரபுசிகாமணியும், பாலவனத்தம் ஜமீந்தாருமாகிய இராமநாதபுரம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ. பாண்டித்துரைஸாமித்தேவரவர்களுடைய விருப்பத்தைத் தழுவி வெகுவிரைவில் ஒருவாறு எழுதிமுடிக்கப்பட்டது இவ்வசனநூல்.

'குற்ற முணர்பவர்' என்னும்பொருள்பட வித்வான்களுக்கு 'தோஷஜ்ஞர்' என்று ஒருபெயர் வடமொழியி லிருப்பதை நோக்குமிடத்து அவர்கள்முன்னிலையில் யாரும் எதையுஞ் சொல்லத் தரமில்லை யாயினும், 'பாற்கடலினின்றுதோன்றிய விஷத்தையும்சந்திரனையும்எடுத்துக்கொண்ட சிவபெருமான் அவற்றிற் கொடியதான விஷத்தை வெளிப்படுத்தாது தமது கண்டத்திலேஅடக்கிவைத்து நல்லதானசந்திரனைத் தலைமேற் கொண்டாற்போல, ஒன்றினிடத்துஉள்ள குணதோஷங்களிரண்டையும் உணர்கிற புலவோர் குற்றத்தைவெளியிடாது நெஞ்சகத்தேநிறுத்திக் குணத்தைச்சிரமேற்கொண்டு கொண்டாடுவர்' என முன்னோர் சொல்லியிருத்தலாலும், 'பாலைப்பார்த்தோ? பானையைப்பார்த்தோ?' என்று வழங்குகிற பழமொழிப்படி என்சொற்குற்றங்காரணமாக இகழ்ந்திடாது விஷயகௌரவங்காரணமாக அங்கீகரிப்பர் அறிவுடையார் என்னுந் துணிவினாலுமே, இதனை வெளியிடலானேன்.

"நாம்பெரியோமல்லோம் நாம் நன்றும் தீதும் நமக்கு உரைப்பாருளரென்று நாடுவோமே"* என்ற ஆன்றோரருளிச்செயலைச் சிரமேற்கொண்டுள்ளேனாதலால், உணர்வுடையார் உசிதமாகச்சொல்லுஞ் சீர்திருத்தங்களை நன்றியறிவுடன் ஏற்றுக்கொள்ளுதற்குச் சித்தனாயிருக்கிறேன்.

வை. மு. ச.

---

* தேசிகப்பிரபந்தம் - அம்ருதாஸ்வாதிநீ - ௩௫.

ஸ்ரீ

பட்டர் வைபவம்.

"தெண்ணீர் வயற்றொண்டை, நன்னாடு சான்றோருடைத்து"* என்று ஔவையார் கொண்டாடிக்கூறியபடி நீர்வளநிலவளச்சிறப்போடு அறிவொழுக்கங்களினாலான்றவர்பலர்க்குப் பிறப்பிடமும் உறைவிடமு மாகுஞ் சிறப்பையு முடையதான் தொண்டைநாட்டிலே இராஜதானியாயும் "காசிமுதலாகியநன்னகரியெல்லாங்கார்மேனியருளாளர்கச்சிக்கொவ்வா"† என்னும்படி முத்திதரும்நகரமேழனுள் முக்கியமானதாயுஞ் சிறக்கிற காஞ்சீபுரத்திற்கு அருகிலே மேற்றிசையிலுள்ள கூரமென்கிறஅக்கிரகாரத்தில் அந்தணவருணத்திலே ஆழ்வானென்ற திருநாமமுடையராய் ஒரு பெரியவர் இருந்தார்.

இக்கூரத்தாழ்வான், ராமாநுஜாசார்யரென்றும் உடையவரென்றும் எம்பெருமானாரென்றும் வழங்கப்படுகிற ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய அந்தரங்கசிஷ்யர்களில் முதல்வர்.

‡ பஞ்சகாலமுறைமை தவறாமல் அநுஷ்டித்துவருகிற பாகவதோத்தமரான கூரத்தாழ்வான் தமதுஆசார்யரான உடையவரதுசமீபத்திலே நிரந்தரவாஸஞ்செய்யும்படியாகக்

---

* "வேழமுடைத்துமலைநாடுமேதக்க, சோழவளநாடுசோறுடைத்து—பூழியர்கோன், தென்னாடுமுத்துடைத்துத் தெண்ணீர்வயற்றொண்டை, நன்னாடுசான்றோருடைத்து."—ஔவையார்.

† தேசிகப்பிரபந்தம்-அம்ருதாஸ்வாதிநீ- ௨௭.

‡ ஒருதினத்தின் பகற்பொழுதைப் பிராதக்காலம் ஸங்கவகாலம் மத்தியாஹ்நகாலம் அபராஹ்நகாலம் ஸாயங்காலம் என்று ஐந்தாகப்பகுத்து. சூரியோதயம்முதல் அவ்வாறுநாழிகை இவற்றிற்கு

கூரத்திலிருந்து ஸ்ரீரங்கத்துக்கு எழுந்தருளும் பொழுது அதிகவைராக்கியத்தால் தமது சகலசம்பத்துக்களையும் பரித்தியாகஞ்செய்துபோந்தனராதலால், அதுமுதல்நாள்தோறும் உபாதாநகாலத்திலே ஸ்ரீரங்கத்தில் சிலதிருமாளிகைகளில் உஞ்சவ்ருத்திசெய்து அதுகொண்டு குடும்பகாரியத்தை நடத்திவரலாயினர்; ஒவ்வொருநாளும் கிடைக்கிற போஜநோபகரண பதார்த்தத்தில் மறுநாளைக்கென்று சிறிதும் மிச்சப்

முறையே உரியனவென வரையறுத்து, அபிகமநம் உபாதாநம் இஜ்யா ஸ்வாத்யாயம் யோகம் என்ற ஐந்தொழுக்கங்களையும் முறையே அந்த ஐந்துசிறுபொழுதிலும் அநுஷ்டிக்கும்படி பாஞ்சராத்திரம் முதலிய ஆகமங்கள் கூறும். இரவிலும் ஆசரிக்க வேண்டுவதும் யோகாநுஷ்டானமே. இவற்றின் விவரம் வருமாறு:— முதலாறுநாழிகையாகிய பிராதக்காலத்திலே, ஸ்நாநம் ஸந்த்யாவந்தநம ஜபம முதலிய காலைக்கடன்களைச் செய்துமுடித்துத் தாம் வழிபடுகடவுளின் சந்நிதிக்குச் சென்று பிரதக்ஷிணநமஸ்காரங்களால் எம்பெருமானை உசப்பிக்கவேண்டும்; இது, அபிகமநகால நியமம். அதற்குஅடுத்த ஸங்கவகாலத்திலே, பகவதாராதநத்துக்கு வேண்டிய சுத்ததீர்த்தம் சந்தநம் புஷ்பம் தூபதீபதிரவியங்கள் முதலியவற்றையும், திருமஞ்சனத்துக்குவேண்டிய பால் தயிர் நெய் தேன் முதலியவற்றையும், எம்பெருமானுக்கு அமுதுசெய்வித்தற்குவேண்டிய அரிசி பருப்பு கறியமுது சர்க்கரை நெய் தயிர் பழம முதலிய போஜநோபகரணங்களையும் சம்பாதித்துத் தொகுத்துச் சித்தஞ்செய்ய வேண்டும்; இது, உபாதாநகால நியமம. மூன்றாவதான மத்தியான்னகாலத்திலே, மாத்தியான்னிக ஸ்நாநமும் மாத்தியான்னிகச்சடங்குஞ்செய்து விதிமுறைவழுவாது பகவானுக்குத் திருவாராதநம்பண்ணிப் பக்குவமான உணவுகளை அமுதுசெய்வித்து அங்ஙனம் நிவேதித்த உணவுகளை விருந்தினரோடும் பந்து மித்திரர்களோடும் புசிக்கவேண்டும்; இது இஜ்யாகாலநியமம. அதற்கு அடுத்ததான அபரான்னகாலத்திலே, வீடுபேற்றுக்குஉரிய வேதவேதாங்கங்களையும் இதிகாச புராணங்களையும் மற்றும் உரிய நூல்களையும் கற்றலும் கற்பித்தலும் வேண்டும்; இது, ஸ்வாத்யாயகால நியமம். ஈற்றதான ஸாயங்காலத்திலே, மாலைக்கடனாகிய ஸந்தியாவந்தநத்தைச் செய்யத் தொடங்கிச் சூரியாஸ்தமநமான பின்பு ஜபத்தைப் பூர்த்திசெய்து இராத்திரி போஜநாநந்தரம் ஏகாந்தமாகஇருந்து ஐம்பொறிகளையடக்கிப் பிராணாயாமஞ்செய்து மனத்தைப் பரமாத்மாவினிடத்தே லயப்படுத்திப் பகவத்தியாநத்தோடு படுத்து உறங்க வேண்டும்; இது, யோககால நியமம். இவ்வாறு அநுஷ்டிக்கும் பாகவதர், 'பஞ்சகாலபராயணர்' எனப்படுவர்.

படுத்தி வைத்துக்கொள்வதில்லை. இப்படி அன்றன்றைக்கு ஜீவனஞ்செய்து வருகையில், ஒருநாள் விடாப்பெருமழை பொழிந்ததனால், வெளியேபோய் உபாதானஞ்செய்துவரக் கூடாமற் போயிற்று. அதனால், அவர், அன்றைக்கு வெறுந் தீர்த்தமாத்திரத்தை உட்கொண்டு,

"கண்ணாநான்முகனைப்படைத்தானே
காரணாகரியாயடியேன்நான்
உண்ணாநாள்பசியாவதொன்றில்லை
ஓவாதேநமோநாரணாவென்று
எண்ணாநாளும்இருக்கெசுர்சாம
வேதநாண்மலர்கொண்டுஉன்பாதம்
நண்ணாநாளவைதத்துறுமாகில்
அன்றெனக்கவைபட்டினிநாளே*"

என்றபடி பட்டினிபாராட்டாமல், "உண்ணுஞ்சோறுபருகு நீர்தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாங், கண்ணனெம்பெருமான்"† என்றவாறு திருவாய்மொழி யநுசந்தானமே தாரகமாகக் கொண்டு வேறு உணவின்றியே இருந்திட்டனர். அன்றை யிராத்திரி திருவரங்கம் பெரியகோயிலிலே பெரியபெருமாள் அமுதுசெய்கிறபோது உண்டான திருச்சின்னவொலியைக் கேட்டவளவில், ஆழ்வானுடைய தேவியாரான ஆண்டாள் பெருமாளைக்குறித்து 'உம்முடைய அடியவர் பட்டினியிருக்க, நீர் குலாவிக்குலாவி அமுதுசெய்தருளுகிறீரோ?' என்று நினைத்த வளவிலே, முற்றுமுணர்ந்த முழுமுதற்கடவுளாய்

---

* பெரியாழ்வார்திருமொழி - ௪௧ - ஆம் திருப்பதிகம் - ௬.
† திருவாய்மொழி - ௫௭ - ஆம் திருப்பதிகம் - ௧.

எங்குமுளனாகிற ரங்கநாதன் அந்த ஆண்டாள்நினைப்பைத் திருவுள்ளம்பற்றி உடனே தேவஸ்தாநகாரியநிர்வாஹகரான உத்தமநம்பிக்கு அர்ச்சகமுகமாகக் கட்டளையிட்டு அப்பொழுது தாம் அமுதுசெய்த அக்காரவடிசிலை அவரைக்கொண்டு குடை கொடி சாமரம் முதலிய வரிசைகளோடும் நாநாவித வாத்தியமுழக்கத்தோடும் ஆழ்வான் திருமாளிகைக்கு அனுப்பியருள, ஆழ்வானும் பதறியெழுந்திருந்து 'இதுஎன்?' என்று திகைத்து எதிர்கொள்ள, உத்தமநம்பியும் 'நம்பெருமாள் தேவரீர்க்கு அக்காரவடிசில் அனுப்பியருளினர்: அங்கீகரிக்க வேணும்' என்றுசொல்லிப் பெருமாளுடைய நியமநத்தைத் தெரிவித்தனர். ஆழ்வான் 'மகாப்பிரஸாதம்' என்று அதில் தமக்கும் தமது பத்தினிக்குமாக இரண்டுதிரளைகளையெடுத்துக்கொண்டு உத்தமநம்பியை அனுப்பிவிட்டு 'பெருமாள் இப்பொழுது இப்படி அடிசில் அனுப்பியருளியது என்னோ?' என்று சிந்தித்து, ஆண்டாளைநோக்கி 'நீ ஏதேனும் நினைத்ததுண்டோ?' என்று வினவ, அந்தப் பதிவிரதாசிரோமணி "அடியேன் வேறொன்றும்நினைக்கவில்லை: பெருமாள் இராத்திரி அமுதுசெய்தருளியபோது திருச்சின்னம் பணிமாறியவளவிலே, 'உமதுஅடியவர் இப்படி பட்டினியா யிருக்க, நீர் குலாவிக்குலாவி அமுதுசெய்கிறீரோ!' என்று நினைத்தேன்: இவ்வளவே" என்று விண்ணப்பஞ்செய்தனள். அது கேட்டவுடன் ஆழ்வான் 'நீ இப்படி பெருமாளைக்குறித்து நிட்டூரமாக நினைக்கலாமோ?' என்று அவளுக்கு நல்லறிவு கூறி, பக்தவத்ஸலனான பகவானுடைய வரம்புகடந்த கருணைத்திறத்தை வியந்து, அந்த அடிசிலில் ஒருபகுதியைத் தாம் உட்கொண்டு மற்றதை மனைவிக்குக்கொடுத்தருளினர். முன்பு

தசரதசக்கரவர்த்திக்குப் புத்திரகாமேஷ்டியிற் கிடைத்த பாயசத்தின் கூறுகளே ஸ்ரீராம லக்ஷ்மண பரத சத்ருக்னர்களின் திருவவதாரத்துக்குக் காரணமானதுபோல, இப்பொழுது ஆழ்வானுக்கு இரண்டுகுமாரர்கள் அவதரிப்பதற்கு ஏது இத்திரளைகளிரண்டுமே.

அதுவேவியாஜமாக ஆண்டாள் கர்ப்பவதியாகிப் பத்து மாசங்கழிந்தவாறே பராசராம்சமும் வியாஸாம்சமுமான இரண்டுகுமாரரை யீன்றாள். இப்படி ஆழ்வானுக்கு இரட்டைப் பிள்ளைகள் திருவவதரித்த தினம்—கலிவருஷம் ௪௨௨௪-ஆவதும், சாலிசகம் ௧0௪௫-ஆவதுமான சுபகிருத்வருஷத்து வைகாசிமாதத்திற் பௌர்ணமிதிதியும் அநுஷநக்ஷத்ரமுங் கூடிய புதன்கிழமையாகும். நம்மாழ்வாரால்வெளியிடப்பட்ட திருவாய்மொழி முதலிய திவ்வியப்பிரபந்தங்களின் விசேஷார்த்தங்களை உள்ளபடி யுணர்ந்து வெளியிட வல்லராகுபவரிவ ரென்பதற்கு அறிகுறியாக, இவரது திருவவதாரதினம் அந்த ஆழ்வாருடைய திருவவதாரதினமாகிய வைகாசிவிசாகத்துக்கு அடுத்ததாக அமைந்ததென்னலாம்.

ஆசாரிய பரதந்திரரான ஆழ்வான் அக்குழந்தைகட்கு நாமகரணம் முதலியன செய்வித்தற்கு உடையவர் கடவரென்று எண்ணித் தாம் ஒன்றுஞ் செய்யாதிருக்க, நம்பெருமாள் திருவருளால் ஆழ்வானுக்கு உபயகுமாரர்கள் உதித்ததற்காகப் பெருமகிழ்ச்சிகொண்டிருந்த ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அக்குழந்தைகள்பிறந்த பதினோராநாளிலே சிஷ்யவர்க்கத்துடன் ஆழ்வான் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளித் தமது பிரதான சிஷ்யர்களில் ஒருவரான எம்பாரைநோக்கி 'குழந்தைகளையெடுத்துக்

கொண்டுவாரும்' என்ன, அவர் அங்ஙனமே பிரபந்நகுலக் கொழுந்தான அக்குழந்தைகளை யெடுத்துவரும்போது திருஷ்டிதோஷாதிகள் தாங்காதபடி ரக்ஷையாக த்வயமென்றும் மந்திரரத்தினத்தை அநுசந்தித்து வாழ்த்திக்கொண்டேவந்து குழந்தைகளை எம்பெருமானார்க்குக் காட்டினர். அவர் மிக்ககளிப்புடனே ஆனந்தக்கண்ணீர் துளிக்கத் தம் திருக்கண்களாற் குளிரக் கடாக்ஷிக்கும்போது அத் தெய்விக சிசுக்களின் தேஜோவிசேஷத்தைக் கண்டு வியப்புக்கொண்டு 'எம்பாரே! இக்குழந்தைகளிடம் த்வயம் பரிமளிக்கின்றதே! இங்ஙனம் ஆகுமாறு என்செய்தீர்?' என்று வினவ, எம்பார் 'குழந்தைகட்குக்காப்பாக த்வயாநுசந்தானஞ்செய்துகொண்டு வந்தேன்' என்றுசொல்ல, உடையவர் அப்படி எம்பார்காப்பிட்டதற்கு உகந்து அவரைப்பார்த்து 'இக்குழந்தைகள் உய்யும்வகையை நாடிச்செய்தற்கு முற்பட்டீராதலால், இவர்கட்கு நீரே ஆசார்யராகக் கடவீர்' என்று நியமித்து, குழந்தைகளுக்குத் தம்திருக்கையாற் பஞ்சாயுதத்திருவாபரணஞ் சாத்தி, நாமகரணசமயத்திலே, பராசரபகவானது திருவவதாரமான மூத்தகுழந்தைக்கு 'பராசரபட்டர்' என்றும், வேதவியாசரது திருவவதாரமான இளைய குழந்தைக்கு 'வேதவியாஸபட்டர்' என்றும் திருநாமஞ் சாற்றியருளினர். வியாசபராசரர்கள்பக்கல் நன்றியறிவு காட்டவேண்டுமென்று ஆளவந்தார்க்கு இருந்ததொரு நினைவு இதனாற் பூர்த்திசெய்யப்பட்டது.

இக்கூரத்தாழ்வான்குமாரர்களிற் பராசரபட்டர், பெரியபட்டரென்றும், பட்டரென்றும் வழங்கப்படுவர். பாட்டனார்பெயரைப் பேரனுக்கு இட்டுவழங்கும் முறைப்படி

பிதாமகரான ஸ்ரீராமஸோமயாஜியாரின் திருநாமத்தைத் தழுவிச் சீராமப்பிள்ளையென்று ஒரு திருநாமம் வேதவியாச பட்டர்க்கு வழங்கும்.

பிறகு ஸ்ரீரங்கநாதன் இளங்குழந்தைப்பருவத்திலேயே பட்டரைத் தமதுபுத்திரனாக அங்கீகரித்துத் தம்முடைய சந்நிதியிலே திருமணத்தூணினருகே தொட்டிலிடுவித்து ஸ்ரீ ரங்கநாச்சியாரும் தாமுமாகச் சீராட்டி வளர்க்க, அங்ஙனம் வளர்கிற அக்குழந்தை தவழ்ந்துசென்று, பெருமாள் அமுது செய்வதற்குத் திருமுன்பே கொணர்ந்து சமர்ப்பிக்கப்படுகிற அடிசிலைக் கைகளால் அள்ளி யளைந்து துழாவ, பெருமாள் அதுகண்டு உகந்தருளி "அமிழ்தினுமாற்றவினிதேதம்மக் கள், சிறுகையளாவியகூழ்"* என்றபடி அந்த இன்னடிசிலை மிகவும் பிரியமாக அங்கீகரித்தருள்வராம். இப்படி ரங்கநா தன் தம்மை அபிமானித்துப் புத்திரஸ்வீகாரஞ்செய்தருளப் பெற்ற பாக்கிய முடைமையால், பட்டர், 'ரங்கநாதபுத்ரர்' எனப்படுவர்; "வானிட்டகீர்த்திவளர்கூரத்தாழ்வான்மகிழ வந்த, தேனிட்டதார் நம்பெருமாள்குமாரர்.........பட்டர்"† என்று இவர்சிஷ்யரான பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார் கூறி யிருத்தலுங் காண்க.

இவ்வாறு பட்டர் கருவிலே தொடங்கி எம்பெருமானு டைய திருவருளுக்குப் பாத்திரமானதனால், திருத்துழாய் அங்குரிக்கும்போது தொடங்கியே பரிமளத்தோடு கூடியிரு த்தல்போலப் பிறந்ததுமுதலாகவே அனைவருங் கண்டு அதி

---

* திருக்குறள் - புதல்வரைப்பெறுதல் - ௪.

† திருவரங்கக்கலம்பகம் - காப்பு - ௪.

சயிக்கத்தக்க லோகாதீதமான அற்புதஞானத்தோடு கூடியிருந்தனர்.

மிக்க சிறுபிராயத்திலே ஒருநாள் ஆழ்வான் திருவாய்மொழி யநுசந்திக்கும்போது

"உறுமோபாவியேனுக்கிவ்வுலகமூன்றுமுடனிறையச்
சிறுமாமேனிநிமிர்த்தவென்செந்தாமரைக்கட்டிருக்குறளன்
நறுமாவிரைநாண்மலரடிக்கீழ்ப்புகுதலன்றியவனடியார்
சிறுமாமனிசராயென்னையாண்டாரிங்கேதிரியவே" *

என்ற பாசுரத்தைக் கேட்டுப் பட்டர் அதில் 'சிறுமாமனிசர்' என்றதைக்குறித்து ஆக்ஷேபங்கொண்டு தந்தையாரை நோக்கி 'ஒன்றுக்கு ஒன்று எதிரான சிறுமை பெருமையென்கிற குணங்களிரண்டும் ஒருபொருளினிடத்து ஒருங்கே இருக்குமோ? ஆழ்வார் 'சிறு மா மனிசர்' என்று இரண்டையும் ஒருவரிடத்தே சேர அருளிச்செய்தது பொருந்துவது எங்ஙனே?' என்று வினவினர். அதற்கு ஆழ்வான் ஆலோசித்து 'பிள்ளாய்! நன்கு வினவினாய்: உனக்கு உபநயநமாகாமையால், இப்பொழுது வேதசாஸ்திரங்களைக்கொண்டு விடைசொல்லலாகாது: ஆயினும், பிரதியக்ஷத்திற் காட்டுகிறோம், காண்' என்று சொல்லிச் சிலபெரியோர்களைக்காட்டி 'திருமேனிசிறுத்து ஞானம் பெருத்திருக்கிற சிறியாச்சானும் அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரும் போல்வாரை 'சிறுமாமனிசர்' என்னத் தட்டில்லையே: முதலியாண்டான் எம்பார் முதலிய பெரியோர்கள் உலகத்தாரோடொக்க அந்நபாநாதிகள் கொள்வதோடு, எம்பெருமான்

* திருவாய்மொழி - ௮0 - ௬ந் திருப்பதிகம் - ௩.

பக்கல் ஈடுபடுவதிற் பரமபதத்துநித்யசூரிகளைப் போலுத லால், இப்படிப்பட்டவர்கள் 'சிறுமாமனிசர்' என்னத் தக்கவ ரன்றோ? இங்ஙனமே வடிவுசிறுத்து மகிமை பெருத்தவர் களும், மனிதரென்றுபார்க்குமிடத்துச் சிறுமை தோன்றினும் பகவத்பக்தியைநோக்குமிடத்துநித்யமுக்தர்களினும்மேன்மை பெறுகின்றவர்களுமான மகாபுருஷர்களையே ஆழ்வார் 'சிறுமாமனிசர்' என்று குறித்தருளினர்' என அருளிச்செய்ய, அதுகேட்டுப் பட்டர் 'தகும் தகும்!' என்று இசைவு கொண்டனர்.

பட்டர் ஐந்தாவதுபிராயத்தில் ஒருநாள் திருவரங்கம் பெரியகோயில்திருவீதியிலே புழுதி யளைந்து விளையாடுகிற போது, அநேகசாஸ்திரங்களில் வல்லவனான ஒருவித்வான் ஸர்வஜ்ஞபட்டனென்று பட்டப்பெயர்வைத்துக்கொண்டு அங் ஙனமே தன்பெயரைக்குறிப்பிட்டு 'ஸர்வஜ்ஞபட்டர் வந்தார்' என்பதுமுதலாகத்தன்பரிஜநங்களைக்கொண்டுவிருதுசொல்வி க்காளமூதுவித்துக்கொண்டு அதிகஆடம்பரத்துடனேசிவிகை மீது வர, அதுகண்ட பட்டர் 'உடையவர், கூரத்தாழ்வான், முதலியாண்டான், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார், எம் பார் முதலான பலபெரியோர்க ளிருக்கிற இவ்விடத்திலே ஸர் வஜ்ஞபட்டனென்று பெரும்பெயர்சொல்லி விருதூதிப் பல்லக் கேறி வருகிறான்! இவன் ஆரடா!!' என்றுஎண்ணித் தாம் அவனெதிரிற்சென்று கையிற் புழுதியை அள்ளியெடுத்து அவனைநோக்கி 'நீ ஸர்வஜ்ஞனன்றோ? இது எவ்வளவு? சொல், பார்ப்போம்' என்று வினவினார். அவன் அதனைக்குறித்து அதிதீர்க்காலோசனைசெய்தும் அது இத்தனை யென்று தெரி

யாமையால், ஒன்றும்இடைசொல்லமாட்டாதே தியங்கிவெட்கந்தால் தலைகவிழ்ந்து மௌனத்தோடு நின்றிட்டான். பட்டர் அவனைப்பார்த்து "இது ஒரு கைப்பிடிமண்' என்றுசொல்லி நீ கொண்ட பெயரைப் பொருளுள்ளதாக நிலைநிறுத்தி 'ஸர்வஜ்ஞன்' என்ற விருதை மெய்ப்பித்துக்கொண்டுபோக மாட்டாதே அஜ்ஞனாய்விட்டாயே! இனி உன்னுடைய விருதும் மற்றைச்சம்பிரமங்களும் எதற்காக?' என்றுசொல்லி வசி 'காளம் முதலியவற்றைப் பறியுங்கள்' என்று தம்முடன் விளையாடுஞ் சிறுவர்களுக்குக் கூறினர். அந்த மழலைச்சொல்லை அப்பண்டிதன் கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டு 'இவர் ஆருடைய குமாரரோ?' என்று அங்குள்ளாரை வினவி. 'கூரத்தாழ்வான் குமாரர்' என்று அவர்கள்சொல்ல உணர்ந்து, 'பறப்பதன்குட்டி தவழுமோ?' என்றும், 'விளையும் பயிர் முளையிலே தெரியு மன்றோ?' என்றும் நினைத்துப் பட்டரைத் தன்தண்டிகையி லேற்றிவைத்துக்கொண்டு கூரத்தாழ்வானுடைய திருமாளிகையின் வாயிலிற் சென்றவளவிலே, பிள்ளையுறங்காவில்லிதாசருடைய பாரியையான பொன்னாச்சியார் கண்டு பட்டர்செய்த சிறுச்சேவகத்தைக் கேட்டு அவரைச் சிவிகையினின்றுஎடுத்துக்கொண்டு திருஷ்டிதோஷ பரிகாரத்தின்பொருட்டு மந்திரரத்தினத்தால் ரக்ஷையிட்டு ஆழ்வான் திருமாளிகையினுள்ளே கொண்டுபுக்கு 'கண்ணெச்சில் தாங்கும்படி இவரைத் திருவீதியிலே போகவிடலாமோ?' என்று அன்போடுசொல்லி அக்குமாரரைத் திருத்தாயாரான ஆண்டாளுடைய கையிலே கொடுத்து 'இவர் இவ்வுலகத்தில் நெடுநாள்தங்குமவ ரல்லர் போலும்!' என்று

எண்ணி இரங்கினள். "பலகற்றோம் யாமென்று தற்புகழ வேண்டா, அலர்கதிர் ஞாயிற்றைக் கைக்குடையுங் காக்கும், சிலகற்றார்கண்ணூறு முளவாம் பலகற்றார்க்கு, அச்சாணி யன்னதோர் சொல்"* என்னும் நீதிக்கு இவ்வரலாறு தக்கதொரு திருஷ்டாந்தமாம்.

மற்றொருசமயத்திலே, பாஷ்யகாரர், பாலப்பிராயத்தரா யிருக்கிற பட்டருடைய கையிலே ஆளவந்தார்ஸ்தோத்ரத்தைக் கொடுத்து ஒருசுலோகத்தை யெடுத்து வாசிக்கச் சொல்ல, அவ்வாறே பட்டர் ஒருசுலோகத்தை அழகிதாகவாசித்து அதன்பொருளையும் விவரித்துச்சொல்ல, அந்த அர்த்தவிசேஷங்களைக் கேட்ட உடையவர் மிகவும்உகந்து அடியவரனைவரையும் நோக்கி 'நீங்களெல்லாரும் நம்மிடத்திலிருப்பது போலவே இவரிடத்திலும் இருக்கக்கடவீர்கள்' என்று நியமித்தருளினர்.

அன்றியும், இளமைதொடங்கி இளையாழ்வாருடனே இருந்து சகலகலைகளையுங் கற்றுத் தேர்ந்து பின்பு அவரிடத்தில் அநேகவிசேஷார்த்தங்களை உபதேசம்பெற்றுஉணர்ந்து நெடுநாள் அவருடன்பழகித் தேர்ச்சியுற்ற எம்பார், பட்டர் ஸ்தோத்திரபாடம்வாசிக்கிறவிதத்தைக் கேட்டு அதிசயித்து 'இக்குழந்தை நம்தரிசனத்திற்குக் கீர்த்திகொண்டுவரும்' என்று அருளிச்செய்தார்.

பிறகு ஆழ்வான் குமாரர்களுக்குச் சாஸ்திரோக்தமாக ஏழாவதுபிராயத்திலே உபநயநஞ்செய்வித்து வேதமோது

---

* அறநெறிச்சாரம் - சரு.

வித்தற்பொருட்டு அத்தியயனஞ்சொல்லுமிடத்திற்கு இவர்களைக் கொண்டுபோய்விட, அங்கு உபாத்தியாயர் கிரமப்படி ஓதுவிக்கலானார். அவ்வாசிரியர் அற்றைநாள் சந்தைசொல்ல, பட்டர் ஓதிவந்து, மறுநாள் ஓதுகைக்குச் சென்றபோது, ஆசிரியர் முந்தினநாளிற் சொன்னதையே சந்தையிடப்புக்கவளவிலே, பட்டர் அவ்விடத்தினின்று எழுந்துபோந்து வெளியே விளையாடிக்கொண் டிருக்கலானார். எல்லாரும் ஓதாநிற்க இவர்மாத்திரம் புறப்பட்டுவந்திட்டதை யுணர்ந்த தந்தைதாயரான ஆழ்வானும் ஆண்டாளும் அருகில்வந்து 'பிள்ளாய்! எல்லாரும் ஓதாநிற்க, நீ மாத்திரம் ஏன் ஓதுவதைவிட்டு விளையாடுகிறாய்?' என்ன, அதற்குப் பட்டர் 'அவர்கள் நேற்றுஓதினதையே இன்றைக்கும் ஓதுகிறார்கள்: ஆகையால், விட்டுவந்தேன்' என்று மறுமொழிகூறியவளவிலே, ஆழ்வான் 'ஆகில் நேற்றுச்சந்தையிட்ட பாகத்தைச் சொல்லு, பார்ப்போம்' என்ன, பட்டரும் முந்தினநாளிற் சந்தைசொன்னபடியே வர்ண ஸ்வர உச்சாரணமுறைமை அணுவளவுந்தவறாமற் சொல்லிக்காட்ட, இருமுதுகுரவரும் அதுகேட்டு அதிசயமும் அச்சமுங் கொண்டு 'இனி இவரை வெளியே ஓதவிடவொண்ணாது' என்று எண்ணினார்கள். இங்ஙனம் பட்டர் ஏகசந்தைக்ராஹி யாவர்.

பிறகு ஆழ்வான் தாமே பட்டர்க்கு வேதசாஸ்திரங்களைக் கற்பிக்க, எம்பார் பஞ்சஸம்ஸ்காரபூர்வகமாக மந்திரங்களையும் அவற்றின் அர்த்தங்களையும் உபதேசிக்க, இவ்விருவரும் திருவாய்மொழிமுதலிய திவ்வியப்பிரபந்தங்களையும்

அவற்றின் வியாக்கியானங்களையும் சொல்லியருள,* பின்பு பட்டர் ஆழ்வானிடமிருந்து ஸ்ரீபாஷ்யத்தை உபதேசக்கிரமமாகப்பெற்று உபயவேதாந்தப்பிரவர்த்தகராய் விளங்கினார்.

ஒருநாள் பட்டர் நம்பெருமாளைச் சேவிக்கச் சென்றபோது, பெருமாள் வளையவிட்ட திருத்திரையினகத்தே பிராட்டியும் தாமுமாய் ஏகாந்தமாக எழுந்தருளியிருக்க, பட்டர் உரிமைபாராட்டித் திரையினுள்ளே நுழைந்து திருவடிதொழப்புக, பெருமாள் முனிந்து இவர்வெளியேபுறப்பட்டுப்போய் விடும்படி திருவுள்ளமாக, அக்குறிப்பை நோக்கியவுடன் இவர் வெளியே புறப்பட்டுவிட்டார். உடனே பெருமாள் இரங்கி அர்ச்சகர்மீது ஆவேசித்து 'நம் பட்டர்க்கு அருளப்பாடு' என்றுசொல்லி அவரை அழைக்க, அதுகேட்டலும் அச்செல்வக்குமாரர் உள்ளேபுக்குத் தண்டனிட்டு நின்றவளவிலே, பெருமாள் அவரைநோக்கி 'நாம் புறப்படவிட்டபோது

---

* பட்டர், சீராமப்பிள்ளை என்ற குமாரரிருவர்க்கும் கூரத்தாழ்வான் திருவாய்மொழிக்குப் பொருள்சொல்லிவரும்போது "எண் பெருக்கந்நலத், தொண்பொருளீறில, வண்புகழ்நாரணன், திண்கழல்சேரே" என்ற பாசுரம் வந்தவளவிலே, அது திருமந்த்ரார்த்தத்தை விவரிக்கிறதாதலாலும், மந்த்ரார்த்தம் ஆசார்யரிடத்திலே கேட்டறியவேண்டியதாதலாலும், அதனை அவர்கட்குச்சொல்லாது நிறுத்தி, 'இதனை உங்கள் ஆசார்யபக்கலிலே கேட்டுக்கொள்ளுங்கள்' என்றுசொல்ல, அதனை விரைவில் அறிந்துகொள்ளவேணுமென்னும் அவாவினால் உடனே அவர்கள் எழுந்து தங்கள் ஆசார்யரான எம்பார் எழுந்தருளியிருக்கிற இடத்தைக்குறித்துப் போகப்புக்கவளவில், ஆழ்வான், யாக்கைநிலையாமையைத் திருவுள்ளத்திற்கொண்டு அவர்களையழைத்து 'இன்னபோது இன்னாரிருப்பார் இன்னார்போவாரென்று தெரியாது; ஆதலால், இருந்துகேளுங்கள்' என்று, திருமந்த்ரத்தைச்சொல்லி, இப்பாட்டின்பொருளையும் விவரித்து, 'இப்பாசுரத்தைத் திருமந்த்ரத்தின் அர்த்தமாகநினைத்திருங்கள்' என்று பணித்தருளினார்.

என்ன நினைத்திருந்தாய்?' என்ன, பட்டர் 'பெருமாளும் நாச்சியாருமாக நினைந்திருந்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, 'முன்பு நம்மை நினைத்திருந்தபடி எங்ஙனே?' என்று பெருமாள் கேட்டருள, பட்டர் 'ஆழ்வானும் ஆண்டாளுமாக நினைந்திருந்தேன்' என்று விஜ்ஞாபிக்க, பெருமாள் 'நம்ஆணை! நம்மை முன்போலவே நினைத்திரு' என்று திருவுள்ளமாயருளினார். பட்டர் அவ்வாறே பெருமாளையும் பிராட்டியையும் தந்தைதாயராகவே எப்பொழுதும் எண்ணியிருந்தனர்.

பட்டரும் சீராமப்பிள்ளையும் ஸாங்கோபாங்கமாக வேத வேதாங்கங்களையெல்லாம் அப்பியசித்துச் சகல வித்தியாபாரங்கதர்களாய் விவாகத்துக்குரிய பருவத்தை யடைந்தவளவிலே, ஆண்டாள் ஆழ்வானைப்பார்த்து 'இவர்கட்குக் கல்யாணஞ் செய்விக்கவேண்டாவோ' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தாள். அதுகேட்ட ஆழ்வான், யான் எனது என்னுஞ்செருக்குச் சிறிதுமின்றி ஆசாரியபாரதந்திர ராதலால், உடையவர் திருமுன்பே சென்று 'இவர்களுக்கு மணஞ்செய்விக்கவேண்டுமே' என்று விஜ்ஞாபிக்க, உடையவரும் தமது ஆசாரியராகிய பெரியநம்பியின் உறவினர்களைக் குறிப்பிட்டு அவர்களிடத்து இவர்களுக்குப் பெண்கொண்டால் உசிதமாயிருக்குமென்று தெரிவிக்க, அக்கருத்தை மேற்கொண்டு ஆழ்வான் அவர்களிடத்திலேசென்று பெண்கேட்க, அவர்கள் கொடுப்பதாக முதலிற்சொல்லிப் பின்பு நூதனசம்பந்தமென்று இசையாதிருந்தார்கள். இப்படி சிலநாள் கழிந்தவளவிலே, பிள்ளைகள்விவாகத்தைக்குறித்து ஆண்டாள் ஆழ்வானை மீண்டுந்

தூண்ட, அவர் 'ஈச்வரகுடும்பத்துக்கு என்னை இருந்து கரையச்சொல்லுகிறாயோ?' என்றுசொல்லி அற்றைநாள் பெரியபெருமாளைத் திருவடிதொழுது மீள்கிறபொழுது, 'இப்புதல்வர்க்கு மணம்புரிவிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களே!' என்று பகவத்ஸந்நிதியிலே விண்ணப்பஞ்செய்தனர். பெருமாள் அதனைஏற்றுக்கொண்டு 'அதற்கு நீரோ கடவீர்? நாமே தகுதியாகச் செய்விக்கிறோம்' என்று திருவுள்ளமாயருளி, பெண்கொடுக்கும்படி பெரியநம்பிசம்பந்திகளுக்குச் சொப்பனங் காட்டியருளினர். அங்ஙனம் பெருமாள் தாமே கனவில் எழுந்தருளி ஆழ்வான்குமாரர்களுக்குக் கன்னிகைகளைக் கொடுக்கும்படி கட்டளையிட்டதைக் குறித்து அவர்கள் மிக வியந்து அதற்குச்சம்மதித்து மற்றைநாள் தாங்களாகவே ஆழ்வான்பக்கல் வலியவந்து பெண்கொடுக்கிறோமென்று சொல்லித் தங்கள்குமாரிகளைப் பட்டர்க்கும் சீராமப்பிள்ளைக்கும் உதகதாராபூர்வமாகக் கன்னிகாதானஞ்செய்து வெகு சிறப்பாக விவாகம் நடத்தினார்கள்.

இங்ஙனமிருக்கையில் ஒருநாள் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் பட்டருடைய வேதாந்தோபந்யாஸவைபவத்தைக் கேட்டு உகந்து அவர்க்கு 'வேதாந்தாசார்யர்'* என்ற சிறப்புப்பெயரைக் கொடுத்தருளினர். அன்றுமுதல் பட்டர்க்கு வேதாந்தாசாரியரென்று ஒருதிருநாம மாயிற்று.

இப்படி ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் பட்டரும் உலகமுழுதும் உய்யும்படி வடமொழி தென்மொழி மறைமுடிவுகளை வியாக்

* இத்திருப்பெயரே பின்பு வடமொழியிற் கவிபாடுந்திறத்திலும் உபயவேதாந்தப்பிரவசநத்திலும் இந்தப்பட்டரைப்போன்ற பெருமையையுடைய ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதாசார்யராகிய தூப்புற்பிள்ளைக்கு ஸ்ரீரங்கநாதனது நியமனப்படி வழங்கலாகும்.

யொளித்துக்கொண்டுஉபயவேதாந்தப்பிரவர்த்தனஞ்செய்கிற திறத்தைக்குறித்து நம்பெருமாள் மிகவும் திருவுள்ளமுவந்து 'ஆசார்யாதிபத்யத்தில உடையவர்க்குப் பட்டாபிஷேகமும் பட்டர்க்கு யுவராஜபட்டாபிஷேகமுஞ் செய்யுங்கள்' என்று அடியார்கட்கெல்லாம் அர்ச்சகமுகமாக ஆஜ்ஞாபித்துத் திருப்பரியட்டம் திருமாலை முதலிய வரிசைகளை அனுப்பி யருள, அந்தப் பெருமாள்நியமநத்தின்படி தொண்டர்களனை வரும் கூடிப்பெருமகிழ்ச்சியுடன் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரையும்பட்ட ரையும் ப்ரஹ்மரதத்தி லேற்றித் திருவரங்கநகர்வலம்வந்து இவ்வியசிங்காதனங்களில் எழுந்தருளப்பண்ணி, பலஇடங்களி லிருந்து வருவித்த புண்யதீர்த்தங்களைக்கொண்டு மந்திரபூர்வ மாக அபிஷேகஞ்செய்து, முன்பு திருவயோத்தியிலுள்ளார் ஸ்ரீராமபிரானுக்கும் பரதாழ்வானுக்கும் பட்டாபிஷேகஞ் செய்ததுபோல வெகுசம்பிரமமாக எம்பெருமானார்க்கு ஆசார் யாதிபத்யபட்டமும், பட்டர்க்கு இளவரசுபட்டமும் கட் டிக் களிகூர்ந்தார்கள்.

இத்தன்மைத்தான மகாவிபவத்துடன் எம்பெருமானா ரும்பட்டரும் வாழ்ந்தருளுங்காலத்திலே ஆழ்வான் திருநாட் டுக்கு எழுந்தருளினர்.

ஸ்ரீரங்கத்து நிகழ்ச்சி இங்ஙனமாக: மேல்நாட்டிலே திருநாராயணபுரத்திலே கலிவருஷம் சஉகரு-ஆவதும், சாலி சகம் ௯௦௩௬-ஆவதுமான விஜயவருஷத்திற் பங்குனிமாத த்து உத்தரநக்ஷத்திரத்திலே அந்தணவருணத்தில் அவதரி த்த மாதவசூரியென்பவர், இளமைதொடங்கிப் பலஆசாரியர் களை யடுத்து அநேகசாஸ்திரங்களிற் பயின்று தேர்ந்து,

பற்பலராஜசபைகளிற் சென்று சமயவாதஞ்செய்து தம்கல்வித்திறத்தைக் காட்டி, அதுபற்றி வியந்து அவரவர் அளித்த விசேஷ வெகுமானங்களைப் பெற்றுப் பெருஞ்செல்வமுடையராய், வேதாந்தபாண்டித்தியத்தால் வேதாந்தி யென்று பெயர்படைத்து, கங்கோரையென்கிற ஊரைத் தாம்வாழுமிடமாகக் கொண்டு, ஆறுசாஸ்திரங்களையும் தாம்கரைகண்டமைக்கு அறிகுறியாக அந்தந்தச்சாஸ்திரங்களின்பெயரால் ஆறு ஆசனங்களை ஒன்றன்மேலொன்றாக இடுவித்து அந்த அடுக்குப்பீடத்தின்மீது பெருமிதந் தோன்ற வீற்றிருந்து, அநேகசிஷ்யவர்க்கங்கள் புடைசூழ, தம்மிடம் வருகிற வித்வான்களையெல்லாம்வாதப்போரில்வென்று,ஆன்மகோடிகளே பர மென்னுஞ் சமயத்தி லூன்றி அதனை நிர்வகித்துக் கொண்டு அதிப்பிரசித்திபெற்றுவரலாயினர்.

இப்பால், ஆழ்வானுக்குச் சரமகைங்கரியங்களெல்லாஞ் செய்தானபின்பு, உடையவர் பட்டரைக் கோயிலுக்கு அழைத்துக்கொண்டு சென்று நம்பெருமாளைச் சேவிக்கப்பண்ணுவித்து அவரைக் கையைப்பிடித்துக்கொண்டுபோய்ப் பெருமாள்திருவடிகளிலே ஒப்பிக்க, பெருமாள் தாம் அவரை முன்பு புத்திரஸ்வீகாரம்பண்ணிக்கொண்டமை தோன்ற விசேஷகடாக்ஷஞ்செய்து 'ஆழ்வானையிழந்தோமென்று ஆகுலப்படவேண்டா; நம்மை ஆழ்வானாக நினைத்திரு' என்று அர்ச்சகமுகமாக அருளிச்செய்து, வேதாசார்யபட்டரேன்று ஒருதிருநாம மிட்டருளினர்.

பிற்பாடு பாஷ்யகாரர் ஒருகால் பெருமாளுடைய வீரசரித்திரமாகிய ஸ்ரீராமாயணத்தைத் திருச்செவிசார்த்தத்திரு

வுள்ளமாய் இநிஷாஸந்நரான பட்டரையும் சீராமப்பிள்ளை யையும் அழைத்துத் தம்முன்னிலையில் ஆதிகாவியத்தைப் படிக்கும்படி நியமிக்க, முன்பு திருவயோத்தியில் இராமசந் நிதியிலே இராமபுத்திரர்களான குசலவர்கள் இராமாயணத் தைக் கானஞ்செய்தாற்போல இராமஸோமயாஜியாரின் பௌ த்திரர்களாகிய வியாஸபராசரபட்டரிருவரும் லக்ஷ்மணாம்ச மான இராமாநுசர் திருமுன்பே ஸ்ரீவால்மீகத்தைத் தமது குயிலின்குரல்போன்ற திவ்வியசாரீரத்தைக்கொண்டு இன் னிசையமைத்து வாசிக்க, உடையவர் செவிக்கினிதாகக்கே ட்டு ஆனந்தமடைந்து அவர்கட்கு நல்லசிறப்புக்கள் செய் தனுப்பினர்.

அநந்தரம் எம்பெருமானர் திருமேனிதளர்ந்தவராய்ப் பரமபதமடையத் திருவுள்ளமாகி அடியவரனைவரையும் அழைத்துப் பட்டரைக் காட்டிக்கொடுத்து 'இவரை நம் மைப்போலவே பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்' என்று நியமித் துப் பட்டரைப் பெரியபெருமாள்சந்நிதிக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய்த் தமக்குமுன்னாக அவர்க்குத் தீர்த்தப்பிரஸா தங்கள் கொடுப்பித்து அவரைநோக்கி 'மேல்நாட்டிலே வே தாந்தியென்று ஒருபெரியவித்வான் இருக்கிறதாகக் கேள்விப் படுகிறோம்; நீர் அங்கேபோய் அவனைத் திருத்தி நம்தரி சனப்பிரவர்த்தகனாக்கும்' என்று அருளிச்செய்து திருநாட்டு க்கு எழுந்தருளினர்.

பிறகு அடியார்களெல்லாரும் பட்டரைச்சேவித்து எம் பெருமானரை யிழந்ததனாலாகிய கிலேசம் ஒருவாறு தீர்ந்த வர்களாய் இவரையே அவராகக்கொண்டு அர்த்தவிசேஷங்

களை இவரிடங்கேட்டு உணர்ந்து, அந்தஉகப்பின்மிகுதி யாலே, "ஸ்ரீபராசரபட்டரென்னுஞ் சிங்கமானது, பிரதிவாதிகளாகிய யானைகளுடைய மஸ்தகத்தை வேதாதிப் பிரமாணங்களாகிய நகங்களால் நன்றாகப் பிளந்துகொண்டு வேதாந்தகர்ஜநஞ் செய்து விளங்குகின்றது" என்பது முதலாகப் பற்பல துதி மொழிகளைக் கூறி அவரநுமதிப்படி நடந்துவந்தார்கள்.

"மாறன் பணித்த தமிழ்மறைக்கு மங்கையர்கோன், ஆறங்கங்கூற"* என்றபடி வடமொழிவேதங்கள் நான்குக்கும் ஆறுசாஸ்திரங்கள் அங்கமாக அமைந்திருக்கின்றதுபோல அவ்வேதங்களின்உட்பொருள்கொண்டு நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த நான்குதிவ்வியப்பிரபந்தங்களுக்கும் அங்கங்களாகத் திருமங்கையாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய ஆறுதிவ்வியப் பிரபந்தங்களுள் திருநெடுந்தாண்டகத்திலே பட்டர் மிகவுங் கருத்துஊன்றி அதன்ஆழ்பொருளில் ஈடுபட்டு 'திருநெடுந் தாண்டகசாஸ்திரம் வல்லவர்' என்று ஒருபெயர்பெற்றவராய், அப்பிரபந்தத்தின் அர்த்தத்தைத் தமதுதிருவோலக்கத்திலே பலகாலும் பரக்க உபந்யஸிப்பர். அதிலும் இருபத்தோராவதுபாசுரமாகிய

"மைவண்ண நறுங்குஞ்சிக் குழல் பின்தாழ
மகரஞ்சேர்குழை யிருபாடிலங்கியாட
எய்வண்ணவெஞ்சிலையே துணையா இங்கே
இருவராய் வந்தா ரென்முன்னே நின்றார்
கைவண்ணந் தாமரை வாய் கமலம்போலும்
கண்ணிணையு மரவிந்த மடியு மஃதே
அவ்வண்ணத் தவர்நிலைமை கண்டுந் தோழீ
அவரை நாம் தேவரென் றஞ்சினோமே"

---

* உபதேசரத்தினமாலை - க.

என்பதற்கு அதிவிஸ்தரமாக உபந்யாஸம் அருளிச்செய்வர். அதுகேட்டு ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய பஞ்சாசாரியரி லொருவரான திருவரங்கப்பெருமாளரையர், மிகவியந்து, 'முன்பு ஓர் ஆசாரியரிடத்திலும் இப்படி பொருள்கேட்கப் பெற்றதில்லை; இப்பொழுது இவரிடத்திலே இது கேட்கப்பெற்றோம்!' என்று கொண்டாடிப் பட்டரை மிகவும்நன்குமதிக்கலானார். இந்த ஒருபாடலின் வியாக்கியானம்மாத்திரம் தனியே என்னூறுகிரந்தவளவுள்ளதாக வழங்குகின்றது.

ஒருசமயத்தில் அநேகவித்துவான்கள் திரண்டுவந்து பட்டருடனே பலவகையாகத் தர்க்கஞ்செய்ய, அவர் தமது ஒப்புயர்வற்ற வாதசக்தியால் அவர்களெல்லாரையும் வாயடங்கும்படிசெய்து வென்றிட்டார். பின்னும் அவர்கள் இவருடைய ஸர்வஜ்ஞதையைப் பரீக்ஷிப்போமென்று எண்ணிச்சென்று ஒருகுடத்தினுள்ளே பெரியதொருபாம்பை யடைத்து அக்குடத்தின்வாயைக் கட்டி அதனைக் கொண்டுவந்து பட்டரெதிரிலேவைத்து 'இக்குடத்தினுள்ளேயிருக்கும் பொருள் யாது? சொல்லவல்லீராயிற் சொல்லும், பார்ப்போம்' என்று வினவ,பட்டர், 'திருவெண்கொற்றக்குடை இருக்கிறது' என்று சொன்னார். அதற்கு அவர்கள் பரிகாசமாகச்சிரித்துக் குடத்தின் வாய்க்கட்டை அவிழ்த்துவிட்டவளவிலே, அதனுள்ளேயிருந்த மகாநாகம் புறப்பட்டது. அவர்கள் அதனைச்சுட்டிக் காட்டி 'இது திருவெண்கொற்றக்குடையோ?' என்று ஏச, பட்டர் 'அன்றோ? "சென்றாற்குடையாம் இருந்தாற்சிங்காதனமாம், நின்றால்மரவடியாம் நீள்கடலுள்—என்றும், புணையாம் மணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம் புல்கும், அணையாம்

திருமாற்கு அரவு''* என்று ஸ்ரீபொய்கையாழ்வார் அருளிச்செய்ததை நீங்கள் அறிந்ததில்லையோ? ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குச் சகலவிதகைங்கரியங்களையுஞ் செய்கிற சர்ப்பஜாதியான ஆதிசேஷனாகிய திருவனந்தாழ்வான், அப்பெருமான் உலாச் செல்லும்போது அவன்மேல் மழைவெயில்படாதபடி அவனுக்குக் குடையாகின்றானன்றோ?' என்று காரணங்காட்டித் தமது கொள்கையை ஸ்தாபிக்க, அப்புலவர்கள் இவருடைய முற்றுணர்வையும் புத்திசாதுரியத்தையுங் குறித்து ஆச்சரியப்பட்டுத் தமது தோல்விக்கு வெள்கி இவர்திருவடிகளில் விழுந்து தண்டனிட்டு இவர்க்குச் சிஷ்யராகிக் கிருதார்த்தரானார்கள்.

பட்டர் திருவடித்தொண்டர்களுடனே பெருங்கூட்டமாக எழுந்தருளியிருந்து உபயவேதாந்தப்பிரவசனஞ் செய்கிறபோது, ஸ்தலயாத்திரைசெய்யுமியல்பினனான ஒருபிராமணன் வந்து பட்டர் வேதாந்தோபந்யாஸஞ் செய்கிற திறமையையும் அவரது கோஷ்டியின் வைபவத்தையுங் கண்டு அதிசயித்து அவரை நமஸ்கரித்து 'மேல்நாட்டிலே வேதாந்தியென்று ஒரு மகாவித்துவான் இருக்கிறார்; அவருடைய வித்யையும் கோஷ்டியும் போலே உமக்கும் இருந்தது' என்று கொண்டாடிப் பேசினான். அதுகேட்டுப் பட்டர் 'அப்படியும் ஒருவித்துவான் உண்டோ?' என்ன, யாத்ரிகன் 'உண்டு' என்று சொல்லிப் போய், மற்றும் தலயாத்திரையாகச் செல்லுகையில் மேல்நாட்டையடைந்து அவ்வேதாந்தியின் கோஷ்டியிற் சென்று 'வேதாந்திகளே! உம்முடைய

* இயற்பா-முதற்றிருவந்தாதி-ருரு.

வித்யைக்கும் கோஷ்டிக்கும் நிகராகப் பட்டரென்பவரொரு வர் உபயகாவேரிமத்தியில் ஸ்ரீரங்கத்திலே எழுந்தருளியிருக் கிறார்' என்றான். அதுகேட்டுத் திடுக்கிட்டு வேதாந்தி அந்த அந்தணனைநோக்கி 'அவர் நமக்கு ஈடோ?' என்ன, வேதி யன் 'அவர் உம்மிலும் எடுப்பாயிருப்பார்' என்று உரைக்க, 'அவர்க்கு எந்தச்சாஸ்திரம் வரும்' என்று வேதாந்தி வினா வியதற்கு, மறையவனும் 'தர்க்கம் வியாகரணம் மீமாம்சை வேதாந்தம் என்கிற சாஸ்திரங்களெல்லாம் வரும்' என் றான். அதுகேட்ட பின்னர் வேதாந்தி 'இவ்வுலகத்தில் நமக்கு ஒருவருமெதிரில்லை யென்று ஆறுசாஸ்திரங்களுக்கும் ஆறு ஆஸநமிட்டு அதன்மேல் உயர இருந்தோமே; பட்டர் நம்மிலும் அதிக ரென்று இந்தப் பிராமணன் சொல்லுகிறானே; என்றைக்கு என்னாகுமோ!' என்று அன்று தொடங்கி அகத்தில் அச்சமுற் றிருந்தனர். மற்றும் ஒரு முறை அந்த மறைவலாளன் தலயாத்திரையாக ஸ்ரீரங்கத்து க்கு வந்து பட்டர்சந்நிதியில் நின்று 'உம்முடைய வைபவங் களையெல்லாம் வேதாந்திக்குச் சொன்னேன்' என்றான். 'அத ற்கு அவர்சொன்னது என்ன?' என்று பட்டர் கேட்க, பிராம ணன் "பட்டர்க்கு என்னசாஸ்திரம் வரும்?' என்று வேதா ந்தி என்னைக் கேட்டதற்கு, 'தர்க்கம் வியாகரணம் மீமாம்சை வேதாந்தம் என்கிற சாஸ்திரங்களெல்லாம் நன்றாகத் தெரி யும்' என்று சொன்னேன்' என்றான். அதுகேட்ட பட்டர் 'பிராமணா! தீர்த்தயாத்திரை தலயாத்திரை நிமித்தமாய்த் தேசமெங்குந் திரிந்து பற்பலர்கல்விப்பெருமைகளை யறிந்து நாகரிகனாயிருக்கிற நீ, நமக்குத் தெரிந்திருக்கிற சாஸ்திரங் களையெல்லாம் அறிந்து வேதாந்திக்குச் சொல்லாமல், அவற்

றிற் சிலவற்றையே குறித்துச் சொல்லினையே!' என்ன, பூசுரன் 'இவ்வுலகத்திற் பிரசித்தமாய் வழங்குகிற இச்சாஸ்திரங்கள் தவிர உமக்கு மற்றும் எது வரும் என்று சொல்லக் கடவேன்?' என்ருன். பட்டர், 'திருநெடுந்தாண்டகம் வம்ரு' என்று வேதாந்திக்குச் சொல்லாமற் போயினையே!' என்று அவனுக்குக் கழிவிரக்கமுண்டாம்படி கூற, அவன் 'அதனையுஞ் சொல்லக்கடவேன்' என்று பின்னரும் யாத்திரைமுறையிற்சென்று மேல்நாடுசேர்ந்து வேதாந்தியைக்கண்டு 'பட்டர்க்குத் திருநெடுந்தாண்டகமும் வரும்' என்று தெரிவித்தான். அவர் அந்தநூற்பெயரைக் கேட்டுமறியாதவராதலால், 'அப்படியும் ஒருசாஸ்திரமுண்டோ! அதனையும் வல்ல அவர் எப்படிப்பட்ட வித்துவானோ!' என்று ஆச்சரியப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்.

பிறகு பட்டர் 'முன்பு உடையவர் நியமித்தபடி நாம் சென்று வேதாந்தியைத் திருத்திப்பணிகொண்டு நமது தரிசனத்தவராகும்படி செய்யக்கடவோம்' என்றுநினைத்துப் பெரிய பெருமாள்சந்நிதியிற் சேவித்து 'மேல்நாட்டிலுள்ள வேதாந்தியென்ற பெரியவித்துவானைத் திருத்தி நம்தரிசனப்பிரவர்த்தகனும்படி பண்ணவேண்டுமென்று அவ்விடத்துக்கு விடைகொள்வதாக இருக்கின்றேன்; அவன் நன்ருகத்திருந்தி இராமாநுஜசித்தாந்தத்திற்கு நிர்வாஹகனும்படி திருவருள் புரியவேண்டும்' என்று வேண்ட, பெருமாள் 'அவன் அப்படியே ஆகக்கடவன்; விரைவிற் போய்வருக' என்று திருவுள்ளமாய்த் தீர்த்தம் திருப்பரியட்டம் திருமாலை முதலிய வரிசைகளை அருளி, தம்குமாரரென்னும் வாசி தோன்ற விலை

யுயர்ந்த பல ஆடையாபரணங்களையும் வாத்தியவர்க்கங்களை யும் அநேக பரிஜநங்களையும் உடன்கொண்டுபோகும்படி கொடுத்து விடையளித்தருளினர்.

ஸ்ரீரங்கராஜகுமாரரான பட்டர் குடை கொடி சாமரம் ஆலவட்டம் முதலிய பலவரிசைகளுடனே அநேகசிஷ்யவர்க்கம் புடைசூழக் காண்பவர்க்கு இராஜகுமார ரென்று தோன் றும்படி வெகுசம்பிரமத்தோடு புறப்பட்டு மேல்நாட்டில் திருக்காவேரிக்கரையிலே சிறப்புற்றூரினருகிலே எழுந்தரு ளியபோது, அவ்வூரிலெழுந்தருளியிருக்கின்றவரும் உடைய வர்சிஷ்யருமான அனந்தாழ்வான் பட்டரெழுந்தருளியசெய்தி யைக் கேள்வியுற்றுச் சடக்கெனப் புறப்பட்டுப் பட்டரை எதிர்கொண்டு சேவித்து 'அந்தோ! சுகுமாரரான தேவரீர் காடும் மலையும் கடந்து இத்தனை தூரம் எழுந்தருளிற்றே!' என்று சொல்ல, பட்டர் அனந்தாழ்வான் திருவடிகளில் விழு ந்து தண்டனிட்டு 'முன்பு எம்பெருமானர் நியமித்தருளிய படி வேதாந்தியைத் திருத்திவைப்பதற்காக நம்பெருமாள் விடைகொடுத்து அடியேனை அனுப்பியருளினர்' என்று விண் ணப்பஞ்செய்ய, அனந்தாழ்வான் மிகவும் உகந்து 'எங்கள் குடிக்கரசே! வருக' என்று பட்டரை அணைத்துக்கொண்டார்; அதனால், பட்டர்க்கு, பிரபந்நகுலத்தலைவரென்னும் பொருள் பட 'எங்கள்குடிக்கரசு' என்று ஒருசங்கேதநாம மாயிற்று.

அநந்தரம் அநந்தாழ்வான் எம்பெருமானர்திருவுள்ளத் துக்கு மிகப்பாங்கான யதுகிரியென்னுந் திருநாராயணபுரத் துக்குப் பட்டரை அழைத்துக்கொண்டுபோக, அங்குஉள்ள அடியார்களெல்லாரும்எதிர்கொண்டுவந்துசிறப்புக்கள்செய்து

வரவேற்க, பட்டர் அந்நகரினுட்சென்று அங்குக் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கிற யதுகிரிநாச்சியாரையும், திருநாராயணப்பெருமாளையும், செல்வப்பிள்ளையென்னும் இராமப்பிரியனையும், அர்ச்சாவிக்கிரஹரூபியாகிய எம்பெருமானையும் தொழுது, விடைபெற்று, அனந்தாழ்வானுடனே புறப்பட்டு, வேதாந்தியிருக்கிற ஊர்க்கு அருகே 'ஆழ்வான்குமாரர் வந்தார், அணியரங்கன்புதல்வர் வந்தார், வேதாசாரியபட்டர் வந்தார், வேதியர்கள்தனித்தலைவர் வந்தார், வேதாந்தாசாரியர் வந்தார், பராசரபட்டர் வந்தார், பரவாதிமதஹஸ்திபஞ்சாநநர் வந்தார்' என்பது முதலாகப் பல விருது கூறிப் பரிஜநங்கள் திருச்சின்னமூதத் தூரியகோஷத்துடனே மகா சம்பிரமமாக மணிப்பல்லக்கில் எழுந்தருளலானார்.

அவ்வளவில், எதிரிலே வந்த இரண்டு பிராமணர்கள் பட்டரைநோக்கி 'நீர் ஆர்? இவ்வகைச் சம்பிரமத்துடனே எங்கே எழுந்தருள்கிறீர்?' என வினவ, இவரும் 'நாம் ஸ்ரீரங்கபட்டர், வேதாந்திகளுடனே தர்க்கிக்கப்போகிறோம்' என்ன, அதற்கு அந்த அறுதொழிலாளர் உரைக்கலானார்: — 'நீர் இப்படி சம்பிரமத்துடனே எழுந்தருளினால், வேதாந்திகளை உமக்குக் காண இயலாதே; அவர் தமது கிருகத்தினுள்ளே இருந்துவிடுவர்; அவருடைய சிஷ்யர்களும் ப்ரசிஷ்யர்களும் தலைவாசலிலே இருந்து வந்தவித்துவான்களுடனே நாலாறு மாசம் தர்க்கித்து அவர்களை எளிதில் உள்ளேபுகவொட்டார்கள்' என்றுசொன்ன முதற்குலத்தவரது மொழியைச் செவியேற்ற பட்டர் 'ஆனால், காலஹரணமில்லாமல் நாம் நேரிற் சென்று வேதாந்தியைக் காணும் உபாயம் என்ன?' என்று

அவர்களையே கேட்டதற்கு, அந்த அந்தணாளர் 'வேதாந்திகள் தனவா னாதலால், தேசாந்தரிகளாய்வருகிற பிராமணர்களை யெல்லாம் தமது கிருகத்தினுள்ளே தடையின்றி வரச்செய்து அவர்களுக்கு நல்லபோஜந மிடுவித்து, அங்ஙனம் புசிக்கிற வர்களை அருகி லிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருப்பர்; அங்ஙனம் சத்திரபோஜநத்துக்குச் செல்லும் பூசுரர்க்கு உரிய வேஷத் தைத் தரித்து அவர்களோடு கலந்து உள்ளே சென்றுவிட் டால் அங்கு அவரை எளிதிற் காணலாம்' என்று சொன் னார்கள்.

அந்த விப்ரவாக்கியத்தை விஷ்ணுவாக்கியமாகக் கொ ண்டு, பட்டர் 'இவ்விரகு நன்றாயிருந்தது!' என்று கொண் டாடி, தமது பரிகரத்தையெல்லாம் அவ்வூர்க்கு வெளியிலே யே நிறுத்திவிட்டு, தாம் தரித்திருந்த திருவாபரணங்களை யுங் களைந்துவைத்து,ஜராசந்தனைவெல்லுதற்கு விமார்ச்சுனர் களை அழைத்துச்சென்ற வாசுதேவன் செய்ததுபோலக் கால த்துக்கேற்ற கோலங்கொள்பவராய்த் தண்டகமண்டலங்களைத் தரித்துப் பிக்ஷுகவேஷம்பூண்டு அனந்தாழ்வானும் தாமுமா ய்ப் போஜனார்த்திகளான பிராமணர்களுடனே விரவித் தட்டு த்தடையின்றி வேதாந்தியின் கிருகத்தினுள்ளே சேர்ந்து, அங்கு அவர் ஒரு மண்டபத்தில் ஆறு ஆசனமிட்டு அதன் மேலே பெருமதிப்புடன் வீற்றிருந்து பிராமணர்கள்புசிப்ப தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறதைக் கண்டு, பட்டர் உடன் வந்த பிராமணர்களோடு போஜநசாலையிற் புகுதாமல வேதா ந்தியினருகி லெழுந்தருள, அவர் 'அந்தசாலை அங்கே இருக் கிறது; அங்குச் செல்லாது இங்கு ஏன் வருகிறீர்?' என்ன,

பட்டர் 'பிக்ஷைக்கு வருகிறேன்' என்றார். 'எல்லாரும் உண்ணுகிறவிடத்திலே உமக்கும் அந்தபிக்ஷை கிடைக்கும்; அங்கே போம்' என்று வேதாந்தி கூறியதற்கு, பட்டர் 'யான் வேண்டுவது சோற்றுப்பிச்சையன்று' என்றவளவிலே, வேதாந்தி 'இவர் சத்திரபோஜநத்துக்கு வந்தவராயினும் சிறிது வித்துவானாக இருக்கலாம்' என்று எண்ணி 'காபிக்ஷா?' என்று வடசொல்லால் வினவ, பட்டரும் 'தர்க்கபிக்ஷா?' என்று அம்மொழியாலேயே விடையிறுத்தார். அதுகேட்டு வேதாந்தி திடுக்கிட்டு 'முன்னே தீர்த்தவாவிப் பிராமணன் சொன்ன பட்டரல்லது வேறு எவரும் துணிந்து நம்முன்னிலையில் வந்து கூசாது நின்று இப்படி தர்க்கபிக்ஷை கேட்கத் தரமுடையரல்லர்; ஆகையால், வேஷம் எளியதாயிருந்தாலும் இவர் அந்தப்பட்டரேயாகவேணும்' என்று நிச்சயித்து 'நம்மை வாதபிக்ஷைகேட்டீர்; நீர் பட்டரோ?' என்றுகேட்க, இவர் 'ஆம்' என்று சொல்லி அதிகம்பீரமாக வேதாந்தவிஷயங்களையெடுத்து உபந்யசிக்கலானார். அவ்வளவிலே, அவர் முன்னமே பட்டர்மகிமையைக் கேள்வியுற் றறிந்திருந்தும் இவரது கல்விப்பெருமையை நேரிற்காணவேண்டுமென்று எதிர்வாதஞ்செய்யவே, இப்படி இருவரும் மதயானைகள் பொருமாறுபோல ஒன்பதுநாள் வாதப்போர் நிகழ்த்த, பின்பு பத்தாவது நாளிலே பட்டர் மாயிசித்தாந்தத்தைப் பலவாறு கண்டித்துத் தமது கொள்கையை நிலைநிறுத்தினர்.

அதுகண்டு வேதாந்தி அதியாச்சரியப்பட்டு எழுந்து நின்று 'உம்மை மநுஷ்யமாத்ரமென்று எண்ணியிருந்தேன்;

அங்ஙனன்று: நம்பெருமாளோடு உம்மோடு வாசியில்லை; உறங்கும் பெருமாள் அவர், உலாவும் பெருமாள் நீர்' என்று சொல்லிப் பரபரப்போடு பட்டர் திருவடிகளில்விழுந்து தண்டனிட்டு 'திருவுள்ள மிரங்கி அடியேனை ஆட்கொண்டருள வேணும்' என்று மிகவும் பிரார்த்தித்தார். பட்டர் தாம் வந்த காரியம் விரைவிலே எளிதிற் கைகூடியதனால் மனமகிழ்ந்து அவரை அங்கீகரித்து அவர்க்குப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களை அருளி மந்திரமந்திரார்த்தங்களை உபதேசித்து, பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமும், ஜீவாத்மாவின் தன்மையும், ஜீவாத்மா பரமாத் மாவையடையும் உபாயமாகிற சரணாகதியும், அங்ஙனம் அடைதலின் பயனாகும் முத்தியின் இயல்பும், அச்சரணாகதிக்குப் பகையாகிற கர்மத்தின் நிலைமையும் என்று சகலவேதசாஸ்திரங்களிலும் சாரமாகச் சொல்லப்பட்ட அர்த்தபஞ்சகத்தைப் பற்றிய ஞானத்தை அவர்க்கு உண்டாக்கி அவரைப் பாகவதோத்தமராகச் செய்து, அவரைநோக்கி 'நீர் ஸர்வஜ்ஞராயிருந்தீர்; ஆகையால், நான் உமக்குப் பரக்கச்சொல்லவேண்டியதில்லை; திருமகள்கொழுநனை திருமாலைச் சரணமடைந்து உய்ந்து இராமாநுஜதரிசநத்தை நிர்வகித்துக்கொண்டிரும்; இதுவரை வேதசாஸ்திரங்களையெல்லாம் அத்வைதபரமாக யோஜித்துத் தான் அவனாக நினைந்திருந்ததை விட்டு, இனி அவற்றையெல்லாம் விசிஷ்டாத்வைதபரமாக யோஜித்துத் தான் அவனுக்கு அடிமை யென்று எண்ணி வாழக்கடவீர்' என்று அருளிச்செய்து, ஆழ்வார்களருளிச்செயலான திவ்வியப்பிரபந்தங்களை யெல்லாம் ஓதியுணரும்படியாகவும் நியமித்து, 'இனி நாம் நம்பெருமாளைச்சேவிக்கப் போகிறோம்' என்று சொல்லிப் பிரயாணமானார்.

அவ்வளவிலே, முன்பு ஊருக்குவெளியேநிறுத்திய பரிகரங்களெல்லாம் நிகழ்ந்தசெய்தியையுணர்ந்து ஊரினுள்ளே வந்துசேர்தலும், பட்டர் அணிகலங்கள்பலவற்றை அணிந்துகொண்டு பொற்பட்டாடை யுடுத்து இரத்தினச்சிவிகையிலேறிக் குடை கொடி சாமரம் ஆலவட்டம் முதலிய வரிசைகளுடனே வாத்தியங்கள்முழங்கத் திருச்சின்னம்பணிமாற மகாசம்பிரமத்தோடு புறப்பட்டபோது, வேதாந்தி பட்டருடைய பெருமையையும் செல்வச்சிறப்பையும் நன்றாகக் கண்குளிர நோக்கி 'இந்தஸ்ரீமான் காடும் மலையுங் கடந்து எனக்காக இவ்வளவுதூரம் எழுந்தருளி அடியேனை அங்கீகரித்தருளியதே!' என்று அவருடைய கருணைத்திறத்தில் ஈடுபட்டுக் கண்ணுங் கண்ணீருமாய் அவர்திருவடிகளில் விழுந்து தண்டனிட்டு 'ஸௌந்தரிய ஸௌகுமாரியங்களை யுடையரான தேவரீர், அகங்காரியாயிருந்த அடியேனை ஆட்கொள்ளுதற்காக, இங்ஙனம் எளிய பிக்ஷுகவேஷத்தைத் தரித்து எழுந்தருளிய ஸௌலப்பியத்தை நினைக்கநினைக்க, எனக்குக் கிலேசம் பொறுக்கப் போகிறதில்லை' என்று சொல்லி நெடுந்தூரம் வழிவிட, பட்டர் அவரைத் தேற்றி நிறுத்தி 'பாகவதாராதனஞ் செய்துகொண்டிரும்' என்று சொல்லிப் பிரயாணப்பட்டு வரும்வழியிலே சிறுப்புற்றூரிலே அனந்தாழ்வானை நிற்கச்செய்துவிட்டுத் திருவரங்கத்துக்கு எழுந்தருளுமளவில், அவ்விடத்து அடியார்கள் எதிர்கொண்டு 'வேதாந்தியை வென்ற வீரர் வந்தார்' என்று விருது கூறக் கோயிலினுட்சென்று பெரிய பெருமாளைச்சேவித்துத் தம் திருமாளிகையிலெழுந்தருளித் திருவாராதனஞ் செய்துகொண்டு இனிது வீற்றிருந்தனர்.

அப்பால் சிலகாலங்கழிந்தபின்னர் வேதாந்திகள் சம்சாரத்தில் வெறுப்புற்று வைராக்கியமிகுதியால் துறவறமடையத் துணிந்து கங்கோரையைவிட்டுத் திருவரங்கத்தைக் குறித்துப் புறப்படுமளவில், இல்லறத்தை நீத்துச் செல்லலாகாதென்று சுற்றத்தவர் சூழ்ந்துதகைய, வேதாந்திகள் தமக்கு உள்ள பெருஞ்செல்வத்தை மூன்றுகூறிட்டு இரண்டு கூறுகளைத் தம்மனைவியரிருவர்க்குங் கொடுத்து அவர்கள்தொடர்பை நிவிருத்திசெய்து மற்றொரு பகுதியைத் தமது ஆசாரியர்க்கென்று எடுத்துக்கொண்டு அவ்விடத்தைப் பற்றறவிட்டுச் சந்யாஸாச்சிரம மடைந்து 'நிகமாந்தயோகி' என்று பெயர்பூண்டு கோயிலைநோக்கி யெழுந்தருளும் வழியிற் சிறுப்புற்றூரிலே அனந்தாழ்வானைக் கண்டு சேவித்துநிற்க, அவர் 'வேதாந்திகளே! சுகுமாரரான நீர் இங்ஙனே செய்யலாமோ? வேர்த்தபோதுநீராடிப் பசித்தபோதுஅமுதுசெய்து கிருகஸ்தாச்சிரமத்திலேயே நின்று 'பட்டர் திருவடிகளே சரணம்' என்றிருந்தால், உம்மைப் பரமபதத்தினின்றுந் தள்ளிவிடுவாருண்டோ? இனி யாதுசெய்வது? மந்திரமந்திரார்த்தங்களிலூன்றித் திருவரங்கநாதன் திருவடிக்குத் தொண்டுபூண்டொழுகிப் பட்டர்திருவுள்ளத்துக்குப்பாங்காக நடந்து உய்யக்கடவீர்' என்று வாழ்த்தி விடைகொடுத்தருளினார்.

பிறகு வேதாந்திமுனிவர் ஸ்ரீரங்கத்துக்கு எழுந்தருளிப் பட்டரைச் சேவித்துத் தாம்கொண்டுவந்த செல்வத்தைத் தமதென்றஅபிமானமின்றித் தம்ஆசாரியரான அவர்க்கே உரியதாம்படி அவர்திருவடிகளிற் சமர்ப்பித்துத் தொழுது நிற்க, ஸோஹம்பாவனையை விட்டுத் தாஸோஹம்பாவனையை

யடைந்தவரான இவரைக் கண்டமாத்திரத்திலே பட்டர் மிக மகிழ்ந்து 'நம்முடைய சீயர் வந்தார்' என்று அணைத்துக் கொண்டு கொண்டாடினர்; அதனால், இவர்க்கு 'நஞ்சீயர்*' என்று திருநாமமாயிற்று.

அன்றை முதலாக நஞ்சீயர் பட்டரைப் பிரியாமல் அடிமைசெய்துகொண்டு அவர் திருவுள்ளத்துக்கு மேன்மேல் உகப்பை விளைக்க, பட்டரும் இவர்க்குச் சம்பிரதாய ரகசியார்த்தங்களை யெல்லாம் அருளிச்செய்து திருவாய்மொழிமுதலிய திவ்வியப்பிரபந்தங்களின் விசேஷார்த்தங்களையும் விவரிக்க, நஞ்சீயர் அவற்றை ஆதரத்துடன்கேட்டுத் தம் நன்னெஞ்சிற் பூரித்துக்கொண்டு அவரருகிலே யிருந்தார்.

இவ்வாறிருக்கையில் ஒருநாள், நஞ்சீயர் பட்டரைநோக்கி 'நம் பெரியபெருமாள் சந்திரபுஷ்கரிணிக்கரையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறதற்குத் திருவுள்ளக்கருத்து யாது?' என்று வினவ, அதற்குப் பட்டர், 'ஒருமுதலையின்வாய்ப்பட்ட கஜேந்திராழ்வான் ஆதிமூலமேயென்று கூப்பிட்டபின்பன்றோ எம்பெருமான் அந்தமடுவின் கரையிலெழுந்தருளி அதனைத் துயர்தீர்த்தருளியது? நான் ஐம்பொறிவாய்ப்பட்டுத் துயருற்று அங்ஙனங் கூப்பிடாத முன்னமே என்னைப்பாதுகாத்தருளுதற்காகவே, நாள்தோறும் நான் இறங்கி நீராடுகிற இப்பொய்கையின் கரையிலே பெருமான் எழுந்தருளி அறிதுயிலமர்கின்றா னென்று நினைத்திருக்கிறேன். நீர் இங்ஙனம்

* சீயர் என்பதற்கு - சிங்கம்போன்றவ ரென்பது பொருள். சிங்கம் முதலிய சிலமொழிகள் ஆடவரில் தலைமையையுணர்த்துஞ் சொல்லாய் வழங்குதல் மரபு. உத்தம ஆச்சிரமமான சந்யாசத்தை யடைந்தவர்களைச் சீயரென்பது, சம்பிரதாய சங்கேதநாமம்.

விளுவியது உமதுவசத்தினலன்றுகாணும்; இதுவியாஜமாக எம்பெருமான் என்நினைவை வெளியிட்டருளினன்போலும்' என்று அருளிச்செய்தார். என்றது, பகவான் செய்தருளுஞ் செயல்களெல்லாம் அவன் தனக்கு ஒருபயனை நோக்கிச் செய்வன வல்ல வாதலால், அவற்றையெல்லாம் தம்மைப்போன்ற அடியார்களின்பொருட்டாகவே செய்வனவாகக் கொள்வர் ஞானநலமுடையவரென்றவாறு. "அகமகிழுந்தொண்டர்வாழ அன்பொடு தென்றிசைநோக்கிப் பள்ளிகொள்ளும் அணியரங்கன்"* என்று குலசேகராழ்வார் அருளிச்செய்ததும் காணத்தக்கது.

ஒருசமயத்தில் நஞ்சீயர் பட்டரை நோக்கி 'சருவேச்வரனைச் சரணமடைந்தால் அவன் பயனளிக்கிறுன்; பிராட்டியைப் புருஷகாரமாகப் பற்றவேண்டுகிறதென்?' என்று வினவ, பட்டர் '"நம் திருவுடையடிகள்தம் நலங்கழல் வணங்கி"† என்றவிடத்து 'பிராட்டி முன்னகப் பெருமானை அடையவேணும்' என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது கண்டீரே? ஒருவன் எம்பெருமானை ஆசிரயிக்கப் புக்கால் அப்பொழுது அவன்குற்றம்பாராமல் அவனைத் தன்நிழலிலே வைத்துச் சமயமறிந்து எம்பெருமான்திருமுன்பே கொண்டுவிட்டு இவன்குற்றத்தைப் பொறுப்பிப்பதற்குப் பிராட்டி புருஷகாரம் இன்றியமையா தாதலால், அவள்முன்னகவே பற்றவேணும்' என்று விடையளித்தருளினர்.

---

* பெருமாள் திருமொழி - முதல்திருப்பதிகம் - ௧௦.
† திருவாய்மொழி - மூன்றாந்திருப்பதிகம் - ௮.

"முந்தை வினையகல முன்னருளு மாரியனால்
எந்தையெதிராசனின்னருள்சேர்ந்து—அந்தமில்சீர்ப்
பொற்பாவைதன்னருளாற்பொன்னரங்கர்தாள்பணிந்து
நற்பா லடைந்துய்ந்தேன் நான்"

என்ற விவரணமாலையும்,

"செய்யவளைக்குருவின்னருளால்திருத்தாள்வணங்கிச்
செய்யவளைக்குலஞ்சூழரங்கேசன்சிறிதமுது
செய்யவளைக்கும்புவிக்குமங்காந்தசெவ்வாய்முகுந்தன்
செய்யவளைக்குஞ்சிலம்பணிபாதங்கள்சேர்ந்தனமே"

என்ற திருவரங்கத்தந்தாதியும் இக்கருத்துப்பற்றியனவே.

நஞ்சீயர்முதலிய அடியார்கள் பலருடனே பட்டர் பெரிய திருவோலக்கமாக வீற்றிருந்து திருவாய்மொழிவியாக்கியானம் உபந்யசிக்கிறபோது "என்னீர்மை கண்டிரங்கி யிது தகாதென்னாத, என்னீல முகில்வண்ணற்கு"* என்ற இடம் வந்தவளவிலே, ஒரு புலவர் 'தலைவன் தலைவியைப் பிரியாதிருக்கிறநிலையில் அவள்வருந்தா ளாதலாலும், அவன் அவளைப் பிரிந்திருக்கிற பொழுது அவள் படும் வருத்தத்தை அவன்காண வகையில்லை யாகையாலும், 'என்னீர்மை கண்டிரங்கி' என்றல் பொருந்துமோ? 'என்னீர்மைகேட்டிரங்கி' என்றா லன்றோ பொருந்துவது?' என்று ஆக்ஷேபிக்க, அதற்குப் பட்டர் 'அணைத்தகை நெகிழ்த்தவளவிலே தலைவியின்உடம்பு நிறம்மாறி வெளுத்தலைக் கண்டால், தலைவன், இவளைத் தான் பிரியத்தகாதென்று நினைக்கவேண்டாவோ?

*நான்காந்திருப்பதிகம் - ச.

* "புல்லிக்கிடந்தேன்புடைபெயர்ந்தேன் அவ்வளவில்
அள்ளிக்கொள்வற்றேபசப்பு" என்றும்,

† "ஊருண் கேணி யுண்டுறைத் தொக்க
பாசி யற்றே பசலை காதலர்
தொடுவுழித் தொடுவுழி நீங்கி
விடுவுழி விடுவுழிப் பரத்த லானே" என்றும்

உள்ள தமிழ்வழக்குக்களை அறியீரோ?' என்று விடைகூறி அந்தச்சங்கையை நீக்கியருளினார்.‡

பிறகு § "பரிவதிலீசனைப்பாடி
விரிவதுமேவலுறுவீர்
பிரிவகையின்றிநன்னீர்தூய்ப்
புரிவதும்புகைபூவே"

என்ற பாசுரத்துக்குப் பட்டர் வியாக்கியானம் உபந்யசிக்கும்போது, 'அகிற்புகை கருமுகைப்பூ என்றாற்போல விசேஷித்துச் சொல்லாமையால், எந்தப்புகையைக்கொண்டாயினும் எந்தப்பூவைக்கொண்டாயினும் எம்பெருமான்திருவடிகளில் அடிமைசெய்தாலும் அவன் அதனை அங்கீகரித்தருள்வன்'

---

* திருக்குறள்-பசப்புறுபருவரல்-௭. (தலைவர் பிரிந்து அணுகியிருக்கவும நீ பிரிவுந்துயரைப் பொறுக்கின்றிலை யென்ற தோழிக்குத் தலைவி முன்னை நிகழ்ச்சி சொல்லிட்டது.)

† குறுந்தொகை-௩௯௯. (தலைமகன் வரைவுநீட்டித்தவிடத்துத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. பரணர்.)

‡ "குடிபுறங் காத்தோம்புஞ் செங்கோலான் வியன்றானை
விடுவழி விடுவழிச்சென் றாங்கவர்
தொடுவழித் தொடுவழி நீங்கின்றாற் பசப்பே"
என்ற கலித்தொகையும் (நெய்தற்கலி-௧௩) காணத்தக்கது.

§ திருவாய்மொழி ௬-ஆந் திருப்பதிகம்-௧.

என்று அருளிச்செய்து, மற்றும் அதன் விவரணமாக 'சருகை யிட்டுப் புகைத்துத் தூபம்சமர்ப்பிக்கவும் அமையும்; கண்டங்கத்தரிப்பூவையிட்டு அருச்சிக்கவும் அமையும்' என்று சொன்னவளவிலே, நஞ்சீயர் "ந கண்டகாரிகாபுஷ்பம் தேவாய விநிவேதயேத்" என்று கண்டங்கத்தரிப்பூவைப் பகவதர்ச்சனைக்கு உதவாதாகச் சாஸ்திரம் விலக்கியிருப்பதற்குக் கருத்துத்தான் என்னோ?' என்றுகேட்க, பட்டர் 'அதன்கருத்து, அவனுக்கு ஆகாதென்கிறதன்று; ஆவலோடு சென்றுபறிக்கிற அடியவர்கையிலே முள்தைக்குமென்பதுபற்றியே தவிர்த்ததுகாணும்;

*"கள்ளார்துழாயுங்கணவலருங்கூவிளையும்
முள்ளார்முளரியும்ஆம்பலும்முன்கண்டக்காற்
புள்ளாயோரேனமாய்ப்புக்கிடந்தான்பொன்னடிக்கென்று
உள்ளாதாருள்ளத்தையுள்ளமாக்கொள்ளோமே"

என்ற பெரியதிருமொழிப்பாசுரத்தில் திருத்துழாயோடு காகணம்பூவோடு வில்வதளத்தோடு தாமரைமலரோடு ஆம்பற்பூவோடு ஒருவாசியற அனைத்தையும் திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்கையாலே, அர்ச்சிக்கிற உபகரணம் பிரதானமன்று; அர்ச்சிக்கிறவனது அன்பே முக்கியம்; அன்பில்லாதவன் இடில் திருத்துழாயும் ஆகாது; அன்புடனே இடின் காகணம்பூவும் ஆகும் என்பது விளங்குகின்றதன்றோ? இங்ஙனமன்றியே, அப்பிராகிருதவஸ்துவான பரமாத்மாவின் அருச்சனைக்கு ஏற்றதொரு பிராகிருதவஸ்துவும் உண்டோ?' என்று சொல்லியருளினார்.

---

* திருமொழி-௰௭-ஆந் திருப்பதிகம்-௬.

பின்னர், * "ஆணல்லன் பெண்ணல்லன் அல்லா அலியு மல்லன்" என்ற பாசுரத்துக்குப் பட்டர் வியாக்கியானம் உபந்யசிக்கிறபோது, 'உலகத்திற் காண்கிற ஆண் பெண் அலி என்னும் இம்மூன்றின் படியு மன்றானால், அவ்வஸ்து சூந்யமோ?" என்று ஒருபுலவர் ஆக்ஷேபிக்க, அதற்குப் பட்டர் 'இலக்கணவழக்கை அறிந்ததில்லையோ? ஆணல்லது பெண்ணல்லது அல்லா அலியு மல்லது' என்று சொல்லவில்லையே; 'ஆணல்லன் பெண்ணல்லன் அல்லா அலியுமல்லன்' என்று அன்மையைத் துணிந்தபொருளின் மேலேற்றி ஆழ்வார் அருளிச்செய்தவகையினாலேயே, உலகத்திற் காணப்படுகிற ஆணின் தன்மையனு மல்லன், பெண்ணின் தன்மையனு மல்லன், அலியின்தன்மையனு மல்லன்; ஸ்த்ரீ புந்நபும்ஸகாதிஸர்வவஸ்து விலக்ஷணன் புருஷோத்தமன் என்ற கருத்து விளங்கவில்லையோ?' என்று விடையிறுத்தருளினார். இது

† "தன்மைசுட்டலுமுரித்தெனமொழிப
அன்மைக்கிளவிவேறிடத்தான"

‡ "மெய்தெரிபொருண்மேலன்மையும் விளம்புப"

என்றாற்போன்ற தமிழிலக்கணமுறையைத் திருவுள்ளம் பற்றி யுரைத்தவாறும்.

---

* திருவாய்மொழி-பதினைந்தாந்திருப்பதிகம்-௪௦.
† தொல்காப்பியம்-சொல்லதிகாரம-கிளவியாக்கம்-௨௫.
‡ நன்னூல்-பொதுவியல்-௨௫.

* "பிறந்தவாறும் வளர்ந்தவாறும்பெரியபாரதங்கைசெய் தைவர்க்குத், திறங்கள்காட்டியிட்டுச் செய்துபோனமாயங்க ளும், நிறந்தனூடுபுக்கெனதாவியைநின்றுநின்றுருக்கியுண் கின்றவிச், சிறந்தவான்சுடரேயுன்னையென்று கொல்சேர்வ துவே"

என்ற பாசுரத்துக்கு வியாக்கியானம் உபந்யசிக்கும்போது 'ஆழ்வார்கள் கிருஷ்ணாவதாரத்திலே மிகவும் ஈடுபட்டிருப் பர்கள்; இதற்கு ஏது என்?' என்று நஞ்சீயர் கேட்க, அத ற்குப் பட்டர் 'ஒருவன் ஒருபொருளை யிழந்து பலநாள் ஆய் விட்டால், அதனையிழந்தோமென்ற துன்பம் அவனை அவ்வள வாக வருத்துவதில்லை; அவன்தானே சிலநாளைக்குமுன் ஒருபொருளை யிழந்திருப்பானாயின் அவனால் அத்துன்பம் பொறுக்கமுடிவதில்லை. அவ்வாறே, மற்றையவதாரங்கள் ஆழ்வார்களவதரிப்பதற்கு நெடுநாளைக்குமுன்னமே நிகழ்ந்து முடிந்தனவாக, கிருஷ்ணாவதாரமோ, இவர்கள்தோன்றுவத ற்குச் சிறிதுமுன்னாக நிகழ்ந்ததாதலால், கைக்கெட்டினது வாய்க்கெட்டாமற் போயிற்றே யென்று, கண்ணபிரானைத் தாம் காணுமற்போனதைக்குறித்து இரங்கி ஈடுபடுவார்கள். அன்றியும், மற்றை அவதாரங்கள் போலன்றி இராமாவதார மும் கிருஷ்ணாவதாரமும் பூர்ணாவதாரமாக, அவற்றுள் இரா மாவதாரத்திலே, தந்தையோ இந்திராதிதேவர்களை வென் றிட்ட சம்பராசுரனைச் சங்காரஞ்செய்த ஏகவீரனான தசரத சக்கரவர்த்தி; இராமன் முதலிய மைந்தர்கள் நால்வருமோ

* திருவாய்மொழி - ருo - ஆந் திருப்பதிகம் - க.

ஆண்டபுலிகள்; தங்கள் குணங்களால் நாட்டாரனைவரையும் தம்வசப்படுத்தியவர்கள்; பிறந்தகுலமோ கொடும்பகைகுரைவேரறுக்கின்ற இக்ஷ்வாகுகுலம்; மந்திரிகள் வசிஷ்டர்முதலிய பெரியோர்; ஊர் அயோத்தியை; காலம் நற்காலமாகிய திரேதாயுகம்: ஆகையால், அவ்வவதாரத்தைக்குறித்து அடியார்கள் அஞ்சிப்பரியவேண்டுவ தில்லை. கிருஷ்ணாவதாரத்திலே, பெற்றதந்தையோ சாதுவான ஒருகிழவன்; வளர்த்தவனும் வயோதிகனான ஓர்இடையன்; பிறந்தஇடம் பழம்பகையான கொடிய கம்ஸனுடைய சிறைக்கூடம்; வளருமிடமான கோகுலபிருந்தாவனங்களில் எழும்பூண்டுகளுமுட்பட அசுரமயமாயிருக்கும்; கண்ணனோ துடுக்கன்; சிறிதும்பின்வாங்காது பாம்பின்வாயிலும்விழுந்துணிவுடையான்; வளர்ந்தகுலமோ இடைக்குலம்; காலமோ கலியுகத்தோடு தொடர்ச்சியுடைய துவாபரயுகாந்தம்: இங்ஙனமாகுமிடத்து, பரிவுடையார் கிருஷ்ணாவதாரத்தைக்குறித்து அஞ்சி யீடுபடாதிருக்க விரகுண்டோ?' என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

திருநெடுந்தாண்டகத்தில், "கல்லெடுத்துக் கன்மாரிகாத்தாயென்றும்"* என்ற இடத்திற்குப் பலவகையாக விசேஷார்த்தம் விவரிக்கிறபோது 'கன்மாரியாகையாலே கல்லையெடுத்து ரக்ஷித்தான், நீர்மாரியாகில் கடலையெடுத்து ரக்ஷிக்குங்காணும்' என்று பட்டர் அருளிச்செய்தார்.

ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணத்து யுத்தகாண்டத்திலே இராமபிரான் விபீஷணாழ்வானுக்கு அபயமளித்த வரலாற்றைக் கூறுகிற ஸர்க்கங்களின் சுலோகங்களுக்குப் பட்டர் அர்த்தம்

---

* ௧௩ - ஆஞ்செய்யுள்.

உபந்யஸித்தபோது, கேட்டிருந்தவர்களில் ஒருவர் 'இந்த அபயப்ரதாநப்ரகரணத்தில் தேர்ந்தபொரு ளென்ன?' என்று வினவ, 'குற்றமுடையராயிருப்பார் அங்கீகரிக்கத்தக் கவரல்லர்' என்று சுக்கிரீவரபிப்பிராயத்தாலே பூர்வபக்ஷஞ் செய்து, 'குணதோஷங்கள் பாராட்டத்தக்கனவல்ல: பிராணிகள் நின்றநிலையிலே சரணம்புகுதற்குஉரியர்' என்று பெருமாள்திருவுள்ளத்தாலே சித்தாந்தஞ் செய்தவாறும்' என்று பட்டர் உரைத்தருளினர்.

பரமபதத்திலுமுட்பட எம்பெருமான் பக்தபராதீநனு யிருக்கிறநிலைமையையெடுத்துக்காட்டியிட்டு, 'திருவனந்தாழ்வான்மடியிலும், ஸ்ரீசேனைபதியாழ்வான் பிரம்பின்கீழிலும், பெரியதிருவடிசிறகின்கீழிலுமாய்த்து, இத்தத்வம் வளர்வது' என்று பட்டர் அருளிச்செய்வர்.

ஒருசமயத்தில் நஞ்சீயர் பட்டரைநோக்கி 'பகவானு டைய திருநாமத்தைச் சொல்லும்போது ஆசாரநியமமுடை யவனுய்க்கொண்டு சொல்லவேண்டுமென்கிற நியதியுண்டோ?' என்று கேட்க, அதற்குப் பட்டர், 'கங்கையிலே முழுகப் போமவனுக்கு வேறொருதீர்த்தத்திலே நீராடி அதன்பின்பு போகவேண்டுமென்பதுண்டோ? இல்லையே. அங்ஙனமே திருநாமஞ்சொல்லுகைக்கும் ஆதரமே வேண்டுவது; அதனையுடையவர்களே அதிகாரிகள்' என்று அருளிச்செய்தனர்.

பட்டர் உபந்யாஸஞ்செய்கிறபோது விஷயங்களை நன்கு விளக்குதற்குத் திருஷ்டாந்தமாகச் சில சிறுகதைகள் சொல்வதுமுண்டு. அங்ஙனம், ஒருநாள், உலகத்திற் பேதையர்

தங்கட்குச் சிறிதும்பொருந்தாத விஷயங்களைப் பிறர் தங்கள் மேலேறிட்டுச்சொல்லித் துதித்தாலும் அவை தமக்குத் தகுதியல்லவென்றெண்ணி நாணங்கொள்ளாமல் அத்துதிமொழியை மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொண்டு மனமுவந்து அவ்வாறு துதித்தவர்க்கு மிகுதியாகப்பொருள்வழங்குவரென்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாகச் சொன்னதொரு வரலாறு வருமாறு:— "தலையில்மயிரின்றியிருப்பானொருவன் நெற்களத்தில் தொழில்செய்துகொண்டிருந்தபோது, சதுரனான ஒருயாசகன் அங்கே வந்து அவனை நோக்கி 'நீர் குழலைப்பேணாதே தனியே நின்று தொழில் செய்கின்றீரே!' என்று புகழ்ந்தான். அதுகேட்டு உவந்து அவன் 'எதற்காக வந்தீர்?' என்று வந்தவனை வினவ, அவனும் 'கண்டுபோக வந்தேன்' என்ன, 'ஆனால், ஒரு நெற்கோட்டையைக் கொண்டுபோம்' என்று எடுத்துக்கொடுத்தனுப்பினான். அவன் அதனைக் கொண்டுபோம்போது எதிரே ஒருவன் வந்து 'இது எங்கே பெற்றது?' என்று வினவ, அவன் 'மொட்டைத்தலையன் தந்தான்' என்று கூறினன். அதுகேட்ட வழிப்போக்கன் உடனே களத்துக்குவந்து நெற்பரிமாறுகின்றவனைநோக்கி, 'இன்னான் உம்மை வைதுபோகின்றானே' என்று கோள் சொன்னான். அது கேட்டலும் அவன் 'அடா என்நெல்லையுங் கொண்டு என்னையும் வைதுபோவதே!' என்று சினந்து, நெற்கோட்டையைப் பறித்துக்கொள்ளக் கருதி, அவனைத் தொடர்ந்தோடினன். அவன் அவ்வாறுஓடிவருவதைத் திரும்பிப்பார்த்த இரவலன், அவன் அருகில் வந்தவளவிலே 'என்தான்? குழல்களலையஅலைய ஓடிவாராநின்றதே!' என்று

மீண்டும் புகழ்ந்தான். அது கேட்டலும், அந்த நெல்லுடையான், மிகவும் மகிழ்ச்சிகொண்டு 'ஒன்றுமில்லை: இன்னம் ஒருநெற்கோட்டை கொண்டுபோகச் சொல்ல வந்தேன்' என்றானும்."

பட்டர், ஸ்ரீரங்கநாதனிடத்தில் மிக்கபக்தியுள்ளவராதலால், அப்பெரியபெருமாளைச் சிலகாலந் திருவாராதனஞ் செய்தமைபற்றி, இராமபிரானிடத்திற் பேரன்புடையராயிருப்பர். அங்ஙனம் அவர் திருமாலின் தசாவதாரங்களுள் இராமாவதாரத்தினிடத்துப் பக்ஷபாதத்தாற்சொல்லும் வார்த்தையைக் கேட்பதற்காகச் சிறியாத்தானென்பவர் ஒருநாள் பட்டரை நோக்கி, 'சக்கரவர்த்தித் திருமகனுக்கு எல்லாவேற்றங்களும் உண்டாயிருந்தாலும், பாண்டவர்களுக்காகத் தூது போன கிருஷ்ணனுக்கு உள்ள நீர்மை இல்லையே!' என்றார். அதற்குப் பட்டர், 'அங்ஙனமோ! முடியைத்தவிர்ந்து சடையைப்புனைந்து நாட்டைவிட்டுக் காட்டுக்குச்சென்ற பெருமாள் தூதுபோகாரென்பதில்லை; அபிஷிக்தக்ஷத்ரியரான இக்ஷ்வாகுகுலத்தவரைத் தூதுபோவென்னத்தக்க நாடுடை மன்னரெவரும் இல்லாத குறையேகாண். இதனால், இராமபிரான் அடியவர்க்கெளியவனல்லனென்றாகாது' என்று அருளிச்செய்தார்.

ஒருசமயவிசேஷத்தில் அடியார்களெல்லாரும் கூடிப் பட்டரைப் பிரஹ்மரதத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி ஊர்வலம் வரும்போது நஞ்சீயர் தமக்குஉள்ளஆசார்யபக்திமிகுதியால் தாமும் அவரை ஸ்ரீபாதந்தாங்குவதாக எண்ணித் தோளிலே தண்டை வைக்கப்புக, அதுகண்டு பட்டர் 'நீர் உத்தமாச்சிரம

த்ஸதைக் கொண்டுள்ளதனால், உமதுநிலைக்கு இது தகாது காணும்' என்றுசொல்லி மறுக்கலானார். அதுபற்றித் திடுக்கிட்ட நஞ்சீயர் 'ஸ்வாமிசந்நிதியில் நிரந்தரகைங்கரியஞ்செய்தற்குத் தக்கதாமென்று நினைத்தன்றோ, அதற்குத் தடையாகிற சம்சாரத்தை முற்றத்துறந்து இந்தச்சந்யாஸாச்சிரமத்தைக் கைக்கொண்டேன்; இந்நிலைதானே ஸ்வாமிக்கு அடிமைசெய்யத் தடையாகுமானால், காஷாயதண்டங்களைக் கைவிட்டு, முன்புடுத்த வெள்ளைவஸ்திரத்தையே உடுக்கக்கடவேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். அதுகேட்டுப் பட்டர் அவர்க்கு இருக்கிற ஆசாரியப்பிரதிபத்தியைக்குறித்து மிகவும் அதிசயித்தருளினர். இதனால், ஆசாரியகைங்கரியத்துக்கு அநுகூலமல்லாத வருணாச்சிரம தருமமும் விடத்தக்கதென்றபடியாம்.

சாஸ்திரங்களில்வல்லவனாயிருப்பானொரு பிராமணன் பட்டர்திருவோலக்கத்துக்கு அடிக்கடி வருவதுண்டு; அவனைக் காணும்போதெல்லாம் பட்டர் 'வந்தாயோ போனாயோ?' என்று ஸாமாந்யமாகப் பேசுவர்; சாஸ்திரம்வல்லவரல்லாத ஒருபாகவதர் பலகாலும் பட்டர்சந்நிதியிற் சேவிக்க எழுந்தருள்வர்; அவரைக் காணும்போதெல்லாம் பட்டர் மிகவுங்கிருபைபண்ணி 'எழுந்தருள்க எழுந்தருள்க' என்று கொண்டாடி ஆதரித்தருள்வர். இந்தத் தாரதம்மியத்தைப் பலமுறை கண்டிருந்த ஒருவர் பட்டரைநோக்கி 'ஸ்வாமி! தேவரீர், திருவோலக்கத்துக்குச் சாஸ்திரப்பிரவீணரான ஒருபிராமணர் வரும்போது ஸாமாந்யமாகப் பேசியருள்கிறது; சாஸ்திரஞானமில்லாத வெறுஞ் சாதுவைஷ்ணவர்

வரும்போது அவரை மிகவுங் கொண்டாடியருள்கிறது; இந்த வேறுபாட்டின் காரணத்தை அடியேனுக்கு அருளிச் செய்யவேண்டும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். அதற்குப் பட்டர், 'எப்போதும்போல நாளைக்கும் அவர்களிரண்டு பேரும் வரக்கூடும்; அப்போது நீர் பார்த்திரும்' என்று சொல்லி, மறுநாள் சாஸ்திரஜ்ஞன் வந்தபோது அவனைநோக்கி 'நீர் ஆரைப் பரதத்வமென்று நினைத்திருக்கிறீர்?' என்று வினவியதற்கு, அவன் 'சில பிரமாணங்கள், பிரமனைப் பர தத்வமென்று சொல்லுகின்றன; வேறு சில பிரமாணங்கள், விஷ்ணுவைப் பரமாத்மாவென்று பேசுகின்றன; மற்றுஞ் சிலபிரமாணங்கள், ருத்திரனைப் பரம்பொருளென்று உரைக் கின்றன; ஆதலால், அவ்விஷயம் நம்மால் நிச்சயிக்கத்தக்க தன்று' என்று சொன்னான். அவ்வளவோடு அவனைப் பட்டர் அனுப்பிவிட்டுப் பிறகுவந்த சாதுவைநோக்கி 'தேவ ரீர் ஆரைப் பரதத்வமென் றிருக்கிறீர்?' என்று வினவ, அவர் 'தேவரீர் நாராயணனே பரதத்வமென்று அருளிச் செய்யுமே; அதுதவிர வேறொன் றறியேன்' என்ன, இன் னமும் பட்டர் 'உமக்குத் தஞ்சமாக நினைத்திருப்பதெது?' என்ன, அவ்வடியவர் 'எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்' என்று தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளுமே; அதனையே தஞ்ச மாக நினைத்திருக்கின்றேன்' என்ன, பட்டர் திருவுள்ளமுவ ந்து, முந்தினநாளில் ஐயமுற்று வினவியவரைப் பார்த்து 'இவ்விருவர்க்குமுள்ள ஏற்றத்தாழ்வைக் கண்டீரா? இவ ரோ அவனோ நன்குமதிப்பிற்கு உரியவர்?' என்று அருளிச் செய்ய, அதனால், அவர், பரதத்வநிர்ணயமில்லாத வெறுஞ்

சாஸ்திரஞானம் சிறவாது என்றும், 'சாஸ்திரஞானமில்லா திருந்தாலும் குருபதேசத்தாற் பரதத்வநிச்சய முண்டானால் அது சிறக்குமென்றும் அறிந்துகொண்டனர்.

பின்னர் ஒருசமயத்திலே பட்டர் சிஷ்யவர்க்கத்துடன் சேதுயாத்திரையாக எழுந்தருள்கிறபொழுது ஒருநாள் பகல் முழுவதும் வழிச்சென்ற இளைப்பினால் இராத்திரி ஒரு மரத்தின்கீழே நஞ்சீயர்மடியில் திருமுடியை வைத்துப் பள்ளிகொண்டு கண்வளர்ந்தருள, அவ்விரவு முழுவதும் நஞ்சீயர் ஆசாரியருடைய நித்திரைக்குப் பங்கம் வரலாகா தென்று துடைமாற்றுதலும் அசைத்தலுஞ் செய்யாமலே இருந்திட்டனர். அதுகண்டு அனைவரும் 'ஆசாரியன்பக்கல் இங்ஙனம் அடிமைசெய்யும்படியான சிஷ்யவ்ருத்தியை வேறு எங்கேனுங்கண்டதுண்டோ!' என்று ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

அங்ஙனம் பட்டர் திருவனையாடித் திரும்பிவருகிற போது ஒருநாள் சாயங்காலமானவளவிலே, பாதிரி யென் கிற கிராமத்தில் ஒருவேடனுடைய குடிசைக்கு எழுந்தருள, உடனே அவன் எழுந்து ஒருகட்டிலேயமைத்து இவர்க்குக் கொடுக்க, பட்டர் அதன்மேலெழுந்தருளியிருந்து 'இவன் நமது தன்மையை யறிந்து இவ்வுத்விசெய்தா னல்லன்; தான் ஒருபுகழ் பெறக் கருதி இது செய்தானு மல்லன்; நம்மால் ஒருகைம்மாறு பெறலா மென்று செய்தானு மல்லன்; தனது இருப்பிடத்திற்கு நாம் வந்தோ மென்ற அபிமானமன்றோ இவன் இவ்வளவு செய்யக் காரண மாகிறது? புத்திசக்திக ளில் மிகக்குறைபாடுடையனா ஒருவேடனுக்கு உள்ள இய வ்பு இதுவானால், அறிவாற்றல்களிற் சிறந்த சருவேசுவரன்

தனதுஅபிமானத்தி லொதுங்கினார்க்கு என்ன உதவிதான் செய்யமாட்டான்!' என்று ஈடுபட்டு அன்றையிரவு அங்கே தங்குபவராய் அவ்வேடனை யோகக்ஷேமம் விசாரித்தருள, அவன் சொல்வான் :— 'ஸ்வாமி! நான் இன்றைக்குக் காட்டிலே வேட்டைக்குப் போனேன்; அங்கே ஒரு முயற்குட்டியைக் கண்டு அதனைப் பிடித்துவரலானேன்; அப்பொழுது அதன்தாய் என்முன்னேவந்து வழியிலே எதிரே கும்பிட்டுக் கொண்டு கிடந்தது. அதனைக்கண்டு எனக்கு இரக்கமுண்டாக அதன்குட்டியை விட்டுவந்தேன்' என்று சொன்ன அவ்வேடன்வார்த்தையைக் கேட்டுப் பட்டர் வியப்புற்று மயிர்சிலிர்த்து நஞ்சீயரைநோக்கி 'கேட்டீரோ: 'எல்லாவுபாயங்களையும்விட்டு என்னைச் சரணமடை; நான் உன்னை விடுவிக்கிறேன்' என்று கண்ணன் அருச்சுனனுக்குஉபதேசித்ததுபோல, எவ்வகைத்துன்பமுந் தீர்தற்குச் சரணாகதியே சிறந்த உபாயமென்று அந்தமுயலுக்கு உபதேசித்தவருண்டோ? 'யார் சரணமடைந்தாலும் அவரை எவ்வாற்றாலும்பாதுகாக்கவேண்டும்' என்று சுக்கிரீவன்முதலியோர்க்கு இராமபிரான் அறிவுறுத்தினாற்போலச் சரணாகதரக்ஷணம்சிறந்ததருமமென்று இந்த வேடனுக்கு உபதேசித்தவர்தாம் யாரேனும் உண்டோ? யாதோருபதேசமுமில்லாதிருக்கத் தன்னடைவிலே சரணாகதியும் அதன்பயனும் பகுத்தறிவற்றமுயலினிடத்தும் வேடனிடத்தும் இப்படி கைகூடினவன்றோ? இவ்வேடனுக்கே இங்ஙனம் சரணாகதியிலே இரக்கம்பிறந்தது கண்டபடியால், பரமசேதநனான எம்பெருமானுக்குச் சரணாகதரிடத்திலே இரக்கமுண்டாவதற்கு ஒருசாஸ்திரம் தேடவேண்டுவதில்லையே'

என்று ஈடுபட்டு அருளிச்செய்து, பொழுதுவிடிந்ததும்புறப்பட்டு ஸ்ரீரங்கத்துக்கு எழுந்தருளி முன்போலவே ஆழ்வார்களருளிச்செயல்களின் பொருளை வியாக்கியானித்துக்கொண்டிருந்தார்.

அக்காலத்திலே திருவரங்கம் பெரியகோயிலின் ஸப்த பிராகாரங்களுள் ஆறுவதுபிராகாரமான திரிவிக்கிரமன் திருவீதித்திருமதிள் மிகவும் ஜீர்ணமாய்ச் சரிந்துவிழ, அதனைச்சீர்படுத்திக் கட்டுவிக்கத்தொடங்கிய வீரசுந்தரப்பிரஹ்மராயன் அந்தமதிலின் நேர்மைக்கு மாறாகப் பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வானுடைய திருமாளிகை குறுக்கிட்டிருப்பது கண்டு முன்போல மதிலை ஒதுக்கிக்கட்டாமல் அவர்திருமாளிகையை இடித்துநேரொழுங்காகத் திருமதிள்கட்டுவிக்க முயன்றான். அதனை யறிந்த பட்டர், அந்தராஜனை நோக்கி 'நீ கட்டுவிக்கிற திருமதிலோ பெருமாளுக்கு ரக்ஷகம்; மகாபாகவதரான பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான் மகானுபாவராதலால் அவருடைய வாழ்த்தன்றோ நம்பெருமாளுக்குப் பாதுகாப்பு? முன்பு திருமங்கையாழ்வார் நான்காவது பிராகாரங் கட்டுவிக்கிறபோது தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருமாலை சேர்க்கிற இடமாகிய அடந்தை நடந்தையென்னும் பூஞ்சோலைகள் நேர்பட, அவற்றையழித்துக் குறுக்கி மதில்கட்ட மனங்கொள்ளாமல் ஒதுக்கி மதில் கட்டவில்லையா? அதுபோலவே இப்பொழுதும் பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான்திருமாளிகையைவிட்டு ஒதுங்கத் திருமதிள் கட்டுவிப்பதே தகுதி' என்று நல்லறிவு கூறினர். அதுகூறவும் கேளாமல் வீரசுந்தரன், ஆசாரியபுத்திரரென்ற அச்சமின்

றிப் பட்டர்வார்த்தையை உபேக்ஷித்து, ஆழ்வானுக்குஅந்த ரங்கசிஷ்யரென்ற பெருமையையும் பாராது பிள்ளைப்பிள்ளை யாழ்வான்திருமாளிகையை இடித்துத் தள்ளி நேர்படத் திருமதில் கட்டுவித்தான். இது காரணமாகப் பட்டர்க்கும் அவ்வரசனுக்கும் உண்டான மநஸ்தாபம் நாளடைவிலே மே லிட, வீரசுந்தரன் பட்டரை ஸ்ரீரங்கத்திலிருக்கவொட்டாது மிகவும் உபத்திரவிக்க, பட்டர் யாரோடுஞ் சொல்லாது கோயிலினின்று புறப்பட்டுத் திருக்கோட்டியூர்க்கு எழுந் தருளலானார். அங்ஙனம் எழுந்தருளும்போது பட்டர் வழி யிலே பசிதாகங்களால் இளைப்புற்று நஞ்சீயரை நினைத்தார். நிழல்போல நீங்காது வழிபாடுசெய்பவரான நஞ்சீயரோ, அங்ஙனம் பட்டர்கோயிலைவிட்டுப் புறப்பட்டசெய்தியையுணர் ந்து கட்டமுதும் நன்னீரும் எடுத்துக்கொண்டு அவரைத் தேடிச்சென்று அவரெழுந்தருளிய வழியை யறிந்து பின் தொடர்ந்துகொண்டிருந்தன ராதலால், அவ்வாசிரியர் தம்மை நினைத்த அவ்வளவிலே 'அடியேன்' என்று சொல்லி அணுகி அவரை அமுதுசெய்யப் பண்ணிவைத்து இளைப்பாற்ற, பட்டர், அப்பொழுது, குருசுச்ரூஷணத்தில் நஞ்சீயர்க்கு உள்ள ஜாக்கிரதையைக் குறித்துத் திருவுள்ளமுகந்து அவர் க்கு விசேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளினார். இப்படி சமயந்தவ றாது வழிபாடுசெய்து ஆசாரியாநுக்கிரகத்துக்குப் பூர்ண பாத்திரமாயினார் நஞ்சீயர்.

அநந்தரம் பட்டர் திருக்கோட்டியூரிலே எழுந்தருளி யிருக்கும்போது, திருவரங்கத்தையும்நம்பெருமாளையும்விட்டு ப்பிரிய நேர்ந்ததைக் குறித்து மிகவும்கிலேசித்து, "திடர்விள ங்குகரைப்பொன்னிநடுவுபாட்டுத் திருவரங்கத்தரவணையிற்

பள்ளிகொள்ளும், கடல்விளங்கு கருமேனியம்மான்றன்னைக் கண்ணாரக்கண்டுகக்குங்காது"* லினால், முன்பு குலசேகராழ்வார் "திருவரங்கப்பெருநகருள் தெண்ணீர்ப் பொன்னி திரைக்கையா லடிவருடப் பள்ளிகொள்ளுங், கருமணியைக் கோமளத்தைக் கண்டுகொண்டு என்கண்ணிணைகள் என்றுகொலோ களிக்குநாளே" † என்றும், "களிமலர்சேர்பொழிலரங்கத்து உரகமேறிக் கண்வளருங் கடல்வண்ணர் கமலக் கண்ணும், ஒளிமதிசேர்திருமுகமுங் கண்டுகொண்டு என் உள்ளம் மிக என்றுகொலோ உருகுநாளே"‡ என்றும், "அணியரங்கத் தரவணையிற் பள்ளிகொள்ளும், நிறந்திகழும் மாயோனைக் கண்டு என்கண்கள் நீர்மல்க என்றுகொலோ நிற்குநாளே"§ என்றும் அரற்றினாற்போல, "யான் இனி என்றைக்கு நிர்மலமான காவேரிதீர்த்தத்தில் நீராடிப் பரிசுத்தனாவேனோ! எவ்வகையிளைப்பையுந்தீர்க்கவல்ல அத்திவ்யநதியின்தீரத்தில் எப்பொழுது நான் சென்று வசிப்பேனோ! கங்கையிற்புனிதமாய அக்காவிரியாற்றின் பெருந்திடரிலே செம்பொன்மதி லேழுடுத்த திருவரங்கப்பெருங்கோயிலிற் பிரணவாகாரவிமானத்திலேசேஷசயனத்தில்திருமகளும்நிலமகளும் திருவடிவருட வலக்கைகீழ்கொடுத்துப் பள்ளிகொண்டருள்கிற இந்திரநீலமணிவண்ணனை ஶ்ரீரங்கக்கண்ணனை எளியேன் நணுகிக் கண்ணாரக்கண்டு வாயாரவாழ்த்துவது எந்நாளோ!" என இவ்வகையான கருத்துக்க ளமைந்த சிறந்த சிலஇரங்கற் பாக்களை (வடமொழியிற்)பாடி அரற்றிக்கொண்டிருந்தனர்.

---

* பெருமாள் திருமொழி-முதற்றிருப்பதிகம் - ௧௧.
† " " ௧.
‡ " " ௬.
§ " " ௭.

அங்ஙனம் அங்கு எழுந்தருளியிருக்கிறகாலத்தில் ஒருநாள், ஓர்அடியவர் பட்டரை வணங்கி 'நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த நான்குதிவ்வியப்பிரபந்தங்களுள் முதலதான திருவிருத்தத்திற்குப் பொருள்அருளிச்செய்யவேண்டும்' என்று பிரார்த்திக்க, பட்டர் நஞ்சீயவரை நோக்கி 'பெரியகோயிலையும் பெரியபெருமாளையும் விட்டுப் பிரிந்த வருத்தமிகுதியால், எனக்குச் செவிகள் சீப்பாய்கின்றன; வாய்திறந்து வார்த்தைசொல்ல இயல்வதில்லை; ஆகையால், நீர் இவர்க்குத் திருவிருத்தத்தின்பொருள் சொல்லும்' என்று நியமித்து அவரை நஞ்சீயர்பக்கல் காட்டிக்கொடுக்க, சீயரும் அங்ஙனமே அந்தப்பாகவதர்க்குத் திருவிருத்த வியாக்கியானம் அருளிச்செய்யலானார்.

இவ்வாறு நிகழ்கிறகாலத்திலே, கடலைக்கலக்கினாற்போலப் பட்டர்திருவுள்ளத்தைக்கலக்கிப் பாகவதவிரோதஞ் செய்தவனான வீரசுந்தரன் இறந்துபோக, அச்செய்தியையறிந்தவர்பலர் 'பகவதபசாரத்தினும் பாகவதாபசாரம் கொடியது' என்று கூறலாயினர். பட்டர்சிஷ்யர்களிற் சிலர் 'பட்டருடைய பகைவன் பட்டான்' என்று மகிழ்ந்து ஆரவாரித்து அவர் திருத்தாயாரான ஆண்டாள்பக்கல் சென்று செய்திசொல்ல, அதுகேட்டவுடன் ஆண்டாள் திருவுள்ளங் கலங்கித் தம்திருமாளிகையினுள்ளேபுகுந்து கதவைச்சார்த்திக்கொண்டு வயிறறுபிடித்து வாய்விட்டுப் பெருங்குரலாகக் கதறியழத்தொடங்கினாள். குதூகலங்கொண்டு கூத்தாடுகிற அடியார்கள் அதனைக்கண்டு 'இது என்?' என்று சங்கித்து ஆண்டாளைநோக்கி 'பட்டரைஇங்குஇருக்கவொட்டாமல்நலிந்த பாவி போனானே

ன்பதுபற்றிமகிழாது அதுகுறித்துப்புலம்புவானேன்? பட்டருடைய பகைவன் ஒழிவதும் அவர் இங்கு மீண்டு எழுந்தருள்வதும், நாங்களனைவரும் கூடிவாழ்வதும் உமக்குப்பிரியமில்லையோ?' என்று வினவினார்கள். அதற்கு ஆண்டாள், பிள்ளைகாள்! நீங்கள் ஒன்றும் அறிகிறீர்களில்லை; விரசுந்தரன் நேரே ஆழ்வானுடைய சிஷ்யனாயிருந்தும், அவர்க்கு அந்தரங்க சிஷ்யரான பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான்பக்கல் அபசாரப்பட்டு ஆசாரியபுத்திரரான பட்டரைத் திண்டாட்டங்கண்டு அவர்திறத்திலே மிகவும் அபராதம்பண்ணிப் பின்பாவது 'அறியாமற்செய்தேன், பொறுத்தருளவேணும்' என்று அவர் பாதத்தில் விழுந்து வணங்குவதுஞ் செய்யாமலே 'இப்படிச் செய்தோமே!' என்கிற அநுதாபமு மில்லாமலே மாண்டு போனான்; ஆதலால், அவனுயிர் உடலைவிட்டபோதே யமதூதர் கையிலகப்பட்டுக்கலங்கி அடியுண்டு மிகவருந்தும்; பகவத்கைங்கர்யஞ்செய்கிறவரும் பாகவதாபசாரப்படுவராயின், அவருடைய ஆத்மா ஈடேறாதன்றோ: ஆகலால், அவன் மறுமையின்பத்தை யிழந்தான்; இன்னும் சிலநாள் இவ்வுலகத்திலிருந்து இம்மையின்பத்தையாவது அனுபவிப்பனென்றிருந்தேன்; அதனையும் இழந்துவிட்டானே; ஆழ்வான்திருவடிச்சம்பந்தமுடையதோர் ஆத்மா இப்படி இருமையையும் இழந்து சீர்கெடுவதே! என்பதை நினைத்து என்வயிறு எரிகிறவகை உங்களொருவர்க்கும் தெரிகிறதில்லை' என்று சொன்னாள். இப்படி தீமைசெய்தவர்பக்கலிலும் நன்மையை நாடியிரங்கு மியல்புடையவர், ஆழ்வான்தேவிகளான ஆண்டாள்.

வீரசுந்தரனிறந்ததைக்கேள்வியுற்றபிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான் உடனே கோயிலினின்று திருக்கோட்டியூர்க்கு எழுந்தருளி நடந்தசெய்தியைச்சொல்ல, அதுகேட்டவளவிலே, பட்டர், பாகவதவிரோதி தொலைந்தா னென்று மகிழ்ச்சியுறக் கடவராயினும் அதுசெய்யாது, பிராட்டிபக்கல் பேரபராதத்தைச்செய்த இராவணன் இறந்தபின்பு பெருமாள் பேராற்றலையுடையனை அத்தசமுகன் தம்பியானவிபீஷணன்போன்று தன்னைச்சரணமடைந்து உய்ந்தானில்லையே யென்பதைக்குறித்துத் திருவுள்ளமிரங்கினாற்போல, வீரசுந்தரன் பின்னர் அபராதக்ஷாமணஞ் செய்துகொண்டு நற்கதிபெறாது போயினனே யென்று சிந்தித்து, திருக்கோட்டியூரிலிருந்து புறப்பட்டு ஸ்ரீரங்கத்துக்கு எழுந்தருளிப் பெருமாளைச் சேவித்து மனக்குறைதீர்ந்து முன்போலவே தரிசனத்தை நிர்வகித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

ஒருநாள், பட்டர் பெரியபெருமாளைச் சேவித்துநின்றபோது, அத்திருவரங்கநாதன் அவரைக் கடாக்ஷித்து 'நம் உடையவர் ஸ்ரீபாஷ்யமும் கீதாபாஷ்யமும் செய்தருளினர்: நீர் ஸஹஸ்ரநாமத்துக்குப் பாஷ்யம் செய்யும்' என்று நியமிக்க, பட்டர் அந்தப் பகவதாஜ்ஞையைச் சிரமேற்கொண்டு வெகுசிறப்பாக ஸஹஸ்ரநாமபாஷ்யம் செய்தருளினார்.

மற்றும், பட்டர், அஷ்டாக்ஷரமென்னும் பெரியதிருமந்திரத்துக்கு விவரணமாக அஷ்டசுலோகீ என்ற வடநூலை அருளிச்செய்தனர். பின்புள்ள ஆசார்யர்களநேகர் செய்த மந்திரவியாக்கியானங்க ளனைத்திற்கும் இது முன்னூலாயிருக்கும்.

தத்வரத்நாகரம், பிரணவவிவரணம், ஸ்ரீகுணரத்நகோசம், ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம், க்ரியாதீபம், தத்வத்ரயச்லோகம் முதலாக இவர் செய்தருளிய வடநூல்கள் பலவுண்டு.

எம்பெருமானுடைய திருக்கலியாணகுணங்களைக் குறித்து நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியென்னுந் திவ்வியப்பிரபந்தத்தை அருளிச்செய்ததிலும், எம்பெருமானார் அதன்பொருளை அடியார்கட்கெல்லாம் வெளியிட்டும் வெளியிடுவித்தும் அதனைப்பாதுகாத்த செயலிலும் ஈடுபட்டு, பட்டர், 'நம்பெருமாள்விஷயமான திருவாய்மொழியாகிய அருமைக்குழந்தையைப் பெற்ற நற்றாய், நம்மாழ்வார்; அதனை அன்போடு குழிக்கொண்டு காத்துப் போற்றிவளர்த்த செவிலித்தாய், எம்பெருமானார்' என்னுங் கருத்து அமைய

* "வான்திகழுஞ் சோலை மதிளரங்கர் வண்புகழ்மேல்
ஆன்ற தமிழ்மறைக ளாயிரமும்—ஈன்ற
முதற்றாய் சடகோபன் மொய்ம்பால் வளர்த்த
இதத்தாய் இராமாநுசன்"

என்ற பாசுரத்தையும்,

அத்திருவாய்மொழிப் பிரபந்தத்திலே பரப்ரஹ்மஸ்வரூபம் முதலாக அறியவேண்டிய அர்த்தங்களைந்தும் விளங்க உரைக்கப்பட்டுள்ள திறத்தில் ஈடுபட்டு அத்திருவாய்மொழியின் ஏற்றம் விளங்க

*"மிக்க இறைநிலையும் மெய்யாம் உயிர்நிலையும்
தக்க நெறியுந் தடையாகித்—தொக்கியலும்

---

* திருவாய்மொழியின் தனியன்.

வாழ்வினையும் வாழ்வினையும் ஓதும் குருகையர்கோன்
யாழினிசை வேதத் தியல்"

என்ற பாசுரத்தையும் அருளிச்செய்தனர்.

ஒருநாள், நம்பெருமாள் திருமஞ்சனங்கண்டருள்கிற போது, அடியார்களெல்லாரும் சேவித்துநிற்கையில், அனைவரும் பட்டரைநோக்கி 'பெருமாள் நீராடி ஈரவாடையும் திருத்துழாய்மாலையுமாக எழுந்தருளியிருக்கிற இக்காட்சியைக் குறித்து ஓர் உத்ப்ரேக்ஷை சொல்லவேண்டும்' என்று பிரார்த்திக்க, உடனே பட்டர் சொற்செறிவு பொருட்பொலிவு ஆழ்ந்தகருத்து முதலிய சிறப்புக்களெல்லாம் அமைய ஆசுகவியாக ஒரு சுலோகம் விண்ணப்பஞ்செய்தனர்; அதன்பொருள் வருமாறு:—பரமாத்மா ஜீவாத்மாவை நோக்கி 'நீ எனக்கு உரியை' என்பன்; அதனைமறுத்து ஜீவாத்மா 'நான் எனக்கு உரியேன் [அதாவது - உனக்குப்பரதந்திரனல்லேன், ஸ்வதந்திரன்]' என்பன்; பரமாத்மா 'உனக்கு அது எப்படி?' என்ன, ஜீவாத்மா 'உனக்கும் அது எப்படி?' என்பன்; 'வேதம்முதலிய பிரமாணங்களினால் அங்ஙனம் ஆகின்றது' என்று பரமாத்மா சொல்ல, 'தொன்றுதொட்டுவருகிற அநுபவத்தினாலே இங்ஙனமாகிறது' என்று ஜீவாத்மா எதிர் சொல்வன்; 'ஆனால், அந்த அநுபவம் இடையிடையே ஆக்ஷேபிக்கப்பட்டுள்ளதே' என்று பரமாத்மா வியவகாரம் பேச, 'எவ்விடத்தில் யாருடைய ஆக்ஷேபம்?' என்று ஜீவாத்மா வினவும்; அதற்குப் பரமாத்மா 'கீதை முதலிய நூல்களில் என்தொடர்பு பிரசித்தமன்றோ?' என்ன, மற்றும்

ஜீவாத்மா 'இதற்குச் சாக்ஷி யார்?' என்று வழக்குரைப்பன்; 'நல்லறிவுடையவன் சாக்ஷி' என்று பரமாத்மா சொல்ல, ஜீவாத்மா 'அந்தோ! அவன் நின்பக்கல் பக்ஷபாதமுடையவன்' என்று குறைகூறுவான்: இங்ஙனம் ஜீவாத்மா நிகழ்த்தும் வியவகாரத்திலே பரமாத்மாவான நீ பிரமாணஞ்செய்யச்சித்தனாயிருப்பவன்போல விளங்குகின்றாய் என்று நம்பெருமாளைநோக்கிக்கூறியவாறாம். (இது, சுருக்கம்; பெருக்கம், வல்லார்வாய்க் கேட்டுணரற்பாலது.)

பிற்காலத்திலே பிரதிவாதிபயங்கர அண்ணா வென்ற ஆசிரியர், வேதாந்ததேசிகன்விஷயமாகச் செய்த 'ஸப்ததிரத்நமாலிகா' என்னும் வடநூலிலே, கவிதார்க்கிகஸிம்ஹ மென்று விருதுபெற்ற வேதாந்ததேசிகனுடைய ஸம்ஸ்கிருதகவநசக்தியைச் சிறப்பித்துக்கூறுமிடத்து, * 'அவர், வடமொழிக்கவித்திறத்தில், சிறப்பினால், கூரத்தாழ்வான்குமாரரான பட்டரை அநுசரிப்பர்' என்று அவர்கவித்திறத்துக்குப் பட்டர்கவித்திறத்தை உவமைகூறினரென்றால், இதனினும் மேலாகப் பட்டர்கவித்திறத்தைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுவதுமுண்டோ?

ஒருகாலத்திலே போசளதேசத்தவரான அம்மணியாழ்வானென்பவர் பட்டர்வைபவத்தைக் கேள்வியுற்றுத் தாம் உய்வுபெறும்வழியை அவர்பக்கல் கேட்டுணர அவாக்கொண்டு பல காதவழி கடந்து ஸ்ரீரங்கத்துக்கு வந்து பட்டர்திருவடிகளிலே தண்டன்சமர்ப்பித்து 'அடியேனுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதோர் அர்த்தத்தை அருளிச்செய்யவேண்டும்' என்று

---

* ஸப்ததிரத்நமாலிகா - ௬௬.

விஜ்ஞாபிக்க, பட்டர் திருவாய்மொழியிலே பாகவதர்க்கு அடிமைபூணுதலின்சிறப்பையுணர்த்தும் "நெடுமாற்கடிமை"* என்ற திருப்பதிகமுழுவதுக்கும் பொருள் அருளிச்செய்து 'எம்பெருமான்மகிமையை எவ்வளவு அறிந்தாலும், அது அவனைப் பாதியளவே அறிந்ததாம்; அவனடியார்களின் மகிமையுணர்ந்தாலே அவனை முழுவதும் அறிந்த தாகிறது' என்று அருளிச்செய்ய, அவர் 'பலபடிசொல்லி என்? மறந்து விடுவேன்; இவ்வளவே அமையும்' என்று அதனையே கடைப் பிடித்துச் சென்று அங்ஙனம் அடியார்க்குஅடிமைசெய்த லேயே உரியதொழிலாகக்கொண்டு உய்வுபெற்றார்.

வீரசிகாமணிப்பல்லவராயனென்பான் பட்டரைநோக்கி 'ஸ்வாமி! இராசகாரியஞ் செய்கையால் அடியேனுக்குப் பகவத் விஷய வைபவம் கேட்க அவகாசமில்லை; எளியேன் ஈடேறுமாறு தஞ்சமாயிருப்பதோரர்த்தத்தை எனக்கு அருளிச்செய்யவேணும்' என்று பிரார்த்திக்க, அதற்குப் பட்டர் 'கடற்கரைவெளியை நினைத்திரும்' என்று சொல்லியருளினார். அங்ஙனம் மறைபொருளாகச் சொன்னதன் கருத்து விளங்காமையால், பல்லவராயன் கையைப்பிசைந்துநிற்க, அதுகண்டு இரங்கிப் பட்டர் அதன்பொருளை அடியில் வருமாறு விளக்கலாயினர்:—'கடற்கரையிலே ஓர் அமிருதக் கடல் போலே, ஸ்ரீராமபிரான் பெரிய வாநரசேனையுடனே தங்கியிருக்க, அக்கரையிலே இலங்கையில் பிணந்தின்னிப் பயலான இராவணன் இருக்க, எழுபது வெள்ளம் வாநரசேனையும் இராத்திரிகாலத்தில் ஜாக்கிரதைகொண்டு ஸ்ரீராமனுக்குப் பாதுகாவல் செய்துவருகையில், அவ்வாநரர்கள்

---

* என்பதாந் திருப்பதிகம்.

பிரகிருதியாசப்பட்டவர்களாகையாலே கண்ணுறங்கிக் காலோய்ந்து கைசோர்ந்த வளவிலே, தாமும் தம் திருத்தம்பியாருமாக, முதுகிலே அம்பறாத்தூணியைக்கட்டி, கையிலெடுத்துப்பிடித்துவளைத்து நாணேற்றி அந்நாணியைக் கைவிரலால் தெறித்து ஒலியெழுப்பி அம்புதொடுத்தற்குச் சித்தஞ்செய்யப்பெற்ற வில்லுடனே, பறவைகள் முட்டையிட்டு அவற்றைத் தம் சிறகின்மீதே வைத்துக்கொண்டு அதுவேகருத்தாய் அடைகாக்குமாறுபோல எழுபது வெள்ளம் வாநர சேனையையும் குறிக்கொண்டு பாதுகாப்பவர்களாய், நடையாடும் மதிள்கள் போலே அவ்விராமுழுவதும் அச்சேனையைச் சுற்றிவந்துகொண்டிருந்த சக்கரவர்த்தித்திருமகனாருடைய கையும் வில்லுமே தஞ்சமென்று கொண்டு இனிதுவாழ்வீராக' என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். 'உறங்குகிறபோது உயிர்களை ரக்ஷிப்பவனான எம்பெருமான்தானே உணர்ந்திருக்கிறபோதும் அவற்றை ரக்ஷிப்பன்' என்று எண்ணியிருத்தலே தகுதியாமென்பது இதன் தாத்பரியம். இங்ஙனம் உபதேசம்பெற்ற பல்லவராயன் அவ்வாறே ஜகத்ரக்ஷண ஜாகரூகரான பெருமாள் இளையபெருமாளும் தாமுமாய் வாநர மகாசேனையைச் சிறிதும் ஊறுபடாதபடி பாலிப்பதற்காகக் கையில் வில்லேந்தி விழிப்புற்றுநின்ற திருவருள்நிலையையே கருதி அதில் எப்பொழுதும் ஈடுபட்டு 'அப்பெருமானே நம்மை ரக்ஷிக்கக்கடவன்' என்று தெளிந்துநின்று அதனால் எம்பெருமான்கருணைக்குஇலக்காகிப் பேறுபெற்று உய்ந்தனன்.

திரிபுவநவீரதேவராயனென்ற அரசன் பட்டர்வைபவத்தைக் கண்டும் கேட்டும் அவரிடத்து மதிப்புக்கொண்டு ஒரு

நாள் 'பட்டரே! நீர் நமது அரண்மனைக்கு ஒருகால் வந்து போம்' என்று கட்டளையாகக் கூற, அதற்குப் பட்டர் சிறிதும்இணங்காமல் 'பெருமாள் அஞ்சலென்ற கை மறித்தாலும் அவர்வாசலொழிய வேறொரு போக்கிடமுண்டோ எமக்கு?' என்று சொல்லி மறுத்துவிட்டனர். 'தன்னைச்சரணமடைந்தவர்கட்கு ஆவனவெல்லாஞ்செய்து அவர்களைப் பாதுகாத்தலையே விரதமாகக்கொண்டு அவர்கட்கு அபயமளிப்பவனும் சருவேசுவரனும் எல்லாச்செல்வங்கட்குமுடையவனும் புருஷோத்தமனுமான எம்பெருமானுக்கு அடிமைப்பட்டோம், சிற்சில கிராமநகரங்களுக்குமாத்திரமே தலைமைபூண்டு நிலையிலாச்செல்வப் பெருஞ்செருக்குடைய வாசலிலே துவளக்கடவோமல்லோம்' என்பது, பட்டர் திருவுள்ளக்கருத்து. எம்பெருமானையே தஞ்சமாகக்கொண்டு அப்பரம்பொருளையொழிய மற்று எவரையும் சிறிதும்பொருள்செய்யாத அவருடைய அந்தக் கடைப்பிடியை அறிந்து அவர்பக்கல் பின்னும் பெருமதிப்புக்கொண்ட அவ்வரசன் பின்பு அவரெழுந்தருளியிருக்கிறவிடத்துக்குத் தானே வந்து வந்தனைவழிபாடுகள் செய்து அவரருளுக்கு இலக்காகி அவரை வினவி அறியவேண்டும்பொருள்களை அறிந்துகொள்ளலானான்.

ஒருநாள் நம்பெருமாள் திருக்கைத்தலத்திலேயெழுந்தருள்கிறபோது அத்திவ்வியசேவையைத் தரிசித்துக் கிருதார்த்தராவதன்பொருட்டுக் கூடிய பெருங்கூட்டத்தின் நெருக்கத்திலே பட்டர் பெருமானைத் திருவடிதொழுதற்காக நெருங்கி அருகிற் புக்கு முன்னேவர, அங்குத் திருமுன்அடித்துக் கோஷ்டியொதுக்கிமுறைப்படுத்துகிற கோயில்காவலர்வேலை

யிற் புதியராயமர்ந்த ஒருவர் பட்டருடைய மகிமையை உண ராமல் அவரைக்குறித்துச் சில கடுஞ்சொற்கள் கூற, அவை கேட்பது பொறாத பட்டர்சிஷ்யர்களில் ஒருவர் அக்காவலாளர்க்கு எதிருத்தரஞ்சொல்லப் புக்கவளவிலே, பட்டர் அவ்வாடியவரை அழைத்து 'வாரீர் பிள்ளாய்! கேளும்: பெருமாளுக்கு ஏகாந்தத்திலே என்குற்றங்களை விண்ணாப்பஞ்செய்தற்கு ஏற்றதொரு சமயம் வாய்த்திடாமையால், இதுவரை எம்பெருமான் என்குற்றங்களைத் திருச்செவி சார்த்திக் கேட்கப் பெற்றிலேன்; இப்பொழுது, பெருமாளுக்கு அந்தரங்கபரிகரமாயிருப்பவ ரொருவர் தன்னடைவிலே நம் தோஷங்களை யெடுத்து நம்பெருமாள்செவியிற்படுமாறு சொல்லுகிற சமயம் வாய்த்ததென்றால், அந்தப் பாக்கியத்தை நீர் விலக்கத்தொடங்கலாமோ? பகவத்ஸந்நிதியில் நம்தோஷங்கள்சொல்லப்பெற்றால் அது பரமகருணாநிதியான சருவேசுவரனுக்கு நம்பக்கல் வாத்ஸல்யத்தை யுண்டாக்குவதாய் அவன் நம்மை அங்கீகரிப்பதற்கு ஏதுவுமாகுமே' என்று அருளிச்செய்தார். அந்த இன்சொற்களைக் கேட்டமாத்திரத்தில், அச்சேவகன் அவரது பொறுமைமிகுதிக்கு வியந்து, தான் அவர்திறத்தில் தகுதியில்லாதசொற்களைப் பேதைமையாற் கூறி அபசாரப்பட்டதற்குக் கழிபேரிரக்கமுற்று அவர்திருவடிகளில் விழுந்து தண்டனிட்டுத் தான்செய்த அபராதத்தை க்ஷமிக்குமாறு பிரார்த்தித்தான்.

"தன்னடியார்திறத்தகத்துத்தாமரையா
ளாகிலுஞ்சிதகுரைக்குமேல்

என்னடியா ரதுசெய்யார்செய்தாரேல்
நன்றுசெய்தாரென்பர்போலும்
மன்னுடைய விபீடணற்காய் மதிளிலங்கைத்
திசைநோக்கி மலர்க்கண்வைத்த
என்னுடையதிருவரங்கர்க்கன்றியும்
மற்றொருவர்க்காளாவரே"*

என்று பெரியாழ்வார் அருளிச்செய்த பெரியபெருமாள்குணத்தில் ஈடுபாடும், "அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மையிகழ்வார்ப்பொறு"† க்குந் தலைமைக்குணமும், ஆத்மகுணபூர்த்தியும், பட்டர்பக்கல் இயல்பில்அமைந்தவையாம்.

பட்டர்திருவடியிலே தொண்டராயிருப்பா ரொரு பாகவதர் சிற்றினச்சேர்க்கையால் அறிவுகலங்கி ஐம்புலவாசைதலையெடுக்கப்பெற்றவராகி ஒருநாள் பட்டர்சந்நிதியிற் சென்று 'இனி உமக்கும் நமக்கும் பணியில்லை' என்று சொல்ல, அதற்குப் பட்டர் 'பிள்ளாய்! அது உன் நினைவாலே யன்றோ? நீ நம்மை விடுவதானாலும், நாம் உன்னை விடக்கடவோமோ?' என்று திருவாய்மலர்ந்தருள, அவர் குருமொழியாகிய அத்திருமொழியைப் பொருள்செய்யாமல் பட்டரை விட்டு அகன்றுபோகத் தொடங்க, பட்டர் அவரை வலியப் பிடித்துத் தந்திரமாக ஞானோபதேசஞ்செய்து அதன்மூலமாக அவர்மனத்தை வருந்தித் திருத்தி அவரைத் தம்திருவடிக்கு அந்தரங்கபக்தராக்கியருள, அன்றைமுதல் அவர்

---

* பெரியாழ்வார் திருமொழி - முப்பத்தொன்பதாந் திருப்பதிகம் - ௨.

† திருக்குறள் - பொறையுடைமை - ௧.

மகாவிரக்தராய் அடிமைத்தொழிலில் நிலைநிற்பவரானார். அஞ்ஞாநம் தலையெடுத்து அகன்றுபோவாரையு முட்பட விடாதே வலியப்பிடித்துத் திருத்திச் சேர்த்துக்கொள்ளுதல் நல்லாசிரியரிலக்கண மென்பது இதனால் விளங்கிற்று.

ஒருகால், திருவரங்கம் பெரியகோயிலில் நம்பெருமாள் திருவீதிப்புறப்பாடு கொண்டருளி ஒரு திருமண்டபத்திலே எழுந்தருளியிருக்க, பட்டர் திருவாலவட்டம் பணிமாறிக் கொண்டிருக்கும்போது, அவருடைய திருவடித்தொண்டர்கள் 'சந்தியாவந்தநகாலம் கடந்துபோகிறதே' என்று அநுதாபத்தோடு விண்ணப்பஞ்செய்ய, பட்டர் 'பகவத் கைங்கரிய நிரதர்க்குச் சந்தியாவந்தந வைகல்ய தோஷம் வாராது; அது எங்ஙன மெனின், "எனக்குப் பணிவிடைசெய்யுமவர்க்குக் கர்மலோபமுண்டாகுமேயானால், அந்த நித்யகருமத்தை அவர்களுக்காக மூன்று கோடி மகரிஷிகள் செய்கிறார்கள்" என்று பகவானுடைய வாக்கியம் இருப்பதனால், அவர்கட்கு அந்தத்தோஷம் சிறிதும் அணுகுவதில்லை; ஆதலால், நித்ய கர்மாநுஷ்டாநத்துக்காகப் பகவத்கைங்கரியத்தை இடையிலே விட்டுப்போவதுதான் ஸ்வரூபவிரோதமாம்' என்று மேற்கோளுடனே காரணங்காட்டி அவர்கள்கொண்ட சங்கையைப் போக்கியருளினர்.

ஒருநாள், பட்டர் தொண்டர்குழாத்துடனே திருவரங்கப் பெருங்கோயிலினுள்ளே சென்று ஸ்ரீரங்கநாதனைக் கண்ணாரக்கண்டுகளித்து வணங்குகிறபொழுது, அருகில் நின்ற அப்பிள்ளைபிள்ளையென்னும் அடியவரைநோக்கி "நம் பெரியபெருமாள் ஒருதிருக்கையைமடித்துத் திருமுடியோடு சேரவை

த்து மற்றொருதிருக்கையைத் திருவடிகளை நோக்குமாறு நேரிடவைத்துக் கண்வளர்ந்தருள்கிற ஆகாரத்தின் இங்கித த்தைக் குறிக்கொண்டு கருதினீரா? எம்பெருமானைச் சரணமடையப் புக்கவர்கள் அநாதிகாலமாகத் தம்உயிரைத்தொடர்ந்துவருகிற தொல்லைப்பழவினையின் மிகுதியைக்குறித்து அஞ்சுவராயின் அவர்களைப்பார்த்து 'நீங்கள் அங்ஙனம்அஞ்சவேண்டா; எல்லாவுயிர்களையும் பாதுகாப்பதற்கென்று கவித்த முடியன்றோ இது?' என்று, மடித்த வலத்திருக்கையின் விரல்கள் தேவாதிதேவனென்பதற்குஅறிகுறியான திருமுடியைத் தொட்டுக்காட்டுகின்றன. திருவடிகட்கு நேராகநீட்டிவைக்கப்பெற்றதான இடத்திருக்கையோ, தானாகப் பாலுண்ணவறியாத இளங்குழந்தைக்கு வலியப் பால்கொடுக்கும் மாதாவைப்போன்று 'எல்லாவுயிர்கட்கும் இத்திருவடிகள் புகலிடம்' என்றுகுறித்துக்காட்டுகின்றனகாணும்'' என்று அருளிச்செய்தனர். பட்டர்சிஷ்யரான அழகியமணவாளதாசரென்னும் திவ்வியகவி பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார் இத்திருவார்த்தையை அடியொற்றி

"கதிராருநீண்முடிசேர்ந்தகைப்போது எக்கடவுளர்க்கும்
அதிராசனென்மைகாண்மினென்றேசொல்லும் ஆயபொன்மா
மதிலாரரங்கர்பொற்றாளார்திருக்கரம் மற்றிதுவே
சதுராननன்முதலெல்லாவுயிர்க்குஞ்சரணென்னுமே"

என்று திருவரங்கத்துமாலையிற்* கூறியிருப்பது கருதத்தக்கது.

---

* ௧௧ - ஆஞ் செய்யுள்.

பட்டர் சப்தாதிவிஷயங்களில் மிகவும் விரக்தராயிருப்பதைக் கண்டு இதனை நன்றாகப்பரிசோதித்து அனைவர்க்கும் வெளியிடவேண்டுமென்று கருதிய சிலர், ஒருநாள் அவர் அமுதுசெய்கிறபோது நெய்யமுது என்று வேப்பெண்ணெயை அவர்க்குப் பரிமாற, அவர் ஒருவிகாரமுமில்லாமல் முகமலர்ச்சியுடனே அதனை உட்கொள்ள, அவர்கள் அது கண்டு பெருவியப்புற்று இவர் ஜிதேந்திரியரென்பதைத் தாம் ஐயந்திரிபற உணர்ந்தவளவோடு நிற்காமல் அந்த வைபவத்தை அனைவர்க்கும் எடுத்துச்சொல்லி உலகமுழுவதும் பரவச் செய்தார்கள்.

*"வைததனையின்சொல்லாக்கொள்வானும் நெய்பெய்த
சோறென்றுகூழைமதிப்பானும் ஊறிய
கைப்பதனைக்கட்டியென்றுண்பானும் இம்மூவர்
மெய்ப்பொருள்கண்டுவாழ்வார்"

என்ற நீதி இப்படிப்பட்ட ஆன்றோர்விஷயத்திலேயே ஸார்த்தமாம்.

உலகத்தில் ஸாமாந்யஜநங்கள்போலவன்றிப் பட்டர் நம்பெருமாளுடைய பிரஸாதமே அடியாகப் பிறந்ததையும், நம்பெருமாளால் தமதுகுமாரரென்று அபிமானிக்கப்பெற்றதையும், உடையவரும் கூரத்தாழ்வானும் 'நம்மைப்போலவே பட்டரைக் கருதுங்கள்' என்று தம் அடியார்கட்கெல்லாம் கட்டளையிட்டுச் சென்றதையும், இளமைதொடங்கிப் பட்டரிடம் காணப்படுகிற லோகவிலக்ஷணமான புத்திசக்திகளையும், அற்புதகுணாதிசயங்களையும், ஸதாசாரத்தையும், நம்பெருமா

---

* திரிகடுகம் - சஅ.

ருடைய பூர்ணகிருபைக்குப் பட்டர் பாத்திரமாயிருக்கிற படியையும் கண்ட ஆழ்வான்தேவிகளான ஆண்டாள் பட்டரைத் தமதுபுதல்வனென்று எளிமையாகவென்னுங் கருத்தின்றி அவர்பக்கல் ஆசாரியப்பிரதிபத்திகொண்டிருந்தனள். அதனால், நாள்தோறும் அவர்திருவடிகளை ஒருபாகவதரைக்கொண்டு நன்னீரால்விளக்குவித்து அந்த ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தைப் பட்டர்க்குத்தெரியாதபடி தான்உட்கொண்டிருப்பள். இச்செய்கையை ஒருவர் கண்டு 'தாயாரான தேவரீர் புத்திரவிஷயத்தில்இப்படிச்செய்யலாமோ?' என்றுவினவ, அதற்கு ஆண்டாள் 'பிறர் செய்த விக்கிரகத்தைப் பூஜைபண்ணி அத்தீர்த்தமே உட்கொள்ளத்தக்க தென்றும், தான் செய்த விக்கிரகத்தைப் பூஜைபண்ணி அத்தீர்த்தம் உட்கொள்ளலாகா தென்றும் உண்டோ? இல்லையே;அவ்வாறே இதனையுங் கொள்ளத் தடையென்ன?'என்றாள். அதற்கு அவர் 'இச்செய்கைக்குப் பெரியோர்திருவாக்கில் ஆதாரமுண்டோ?' என்று வினவ, ஆண்டாள்

"கள்ளவிழ்சோலைக்கணபுரங்கைதொழும்
பிள்ளையைப் பிள்ளையென் றெண்ணப்பெறுவரே"*

என்று திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்ததை எடுத்துக் காட்டினள். இதனால், சிஷ்யர்களாயும் புத்ரர்களாயுமிருந்தாலும் ஞாநாதிகர் நன்குமதித்து வழிபடத்தக்கவ ரென்றபடியாம். "அணங்காகும், தான் செய்த பாவை தனக்கு"† என்ற பழமொழியும் இங்கு உணரத்தக்கது.

---

* பெரியதிருமொழி - ௮-௨-ஆந் திருப்பதிகம்- ௬.

† பழமொழி.

முன்பு ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய நியமனத்தால் அவர் சிஷ்யரான திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவாய்மொழிக்கு ஆறாயிரங் கிரந்தவளவிலே ஒரு வியாக்கியானஞ் செய்தருளினர். அந்த ஆறாயிரப்படி வியாக்கியானத்தைப் பட்டர் நஞ்சீயர்க்கு ஐயந்திரிபறச்சொல்லியருளி, 'இதனினும் சிறிது விவரணமாகத் திருவாய்மொழிக்கு நீர் ஒரு வியாக்கியானஞ்செய்யும்' என்று நியமிக்க, அந்நியமநத்தைச் சிரமேற்கொண்டு, நஞ்சீயர், ஒன்பதினாயிரங் கிரந்தவளவுள்ளதாய் ஒரு வியாக்கியானம் இயற்றலாயினர். ஒன்பதினாயிரப்படியென்று வழங்குகிற அந்த உரையின் இயல்பை,

> "தஞ்சிறை ஞானியர்கள் தாம் புகழும் வேதாந்தி
> நஞ்சீயர்தாம் பட்டர்நல்லருளால்—எஞ்சாத
> ஆர்வமுடன் மாறன் மறைப்பொருளை யாய்ந்துரைத்து
> வரொன்பதினாயிரம்"*

என்ற உபதேசரத்தினமாலைகொண்டு உணரலாம்.

பட்டர் தமது தந்தையாரான கூரத்தாழ்வான் போலவே ஸ்ரீரங்கநாதன்சந்நிதியிற் புராணம் வாசிக்கிற அதிகாரத்தைப் பெற்று 'ஸ்ரீரங்கேசபுரோகிதர்' என்று ஒருபெயருடையராயிருப்பர். வருஷந்தோறும் கார்த்திகைமாதத்துச் சுக்கிலபக்ஷத்துவாதசியான கைசிகத்துவாதசியி னன்றைக் காலையில், நம்பெருமாள்திருமுன்பே, பட்டர், யாழிசைவல்லனை நம்பாடுவானென்னும் பக்தன் எம்பெருமானைக்குறித்துக் கைசிகமென்னும் பண்பாடிப் பேறுபெற்ற திவ்வியசரித்திரத்தைக் கூறுவதும், கைசிகபுராணமென வழங்குவதும்,

* ௪௩-ந் செய்யுள்.

பதினெண்புராணங்களுள் வராகபுராணத்தின் பகுதியுமான கைசிகமாகாத்மியத்தைப் படித்துப் பொருள்சொல்லித் திருமாலே திருப்பரியட்டம் முதலிய சிறப்புக்களைப் பெறுவது வழக்கம். அவ்வழக்கத்தின்படி பட்டர் தமது இருபத்தெட்டாவது பிராயத்திலே கார்த்திக சுத்தத் துவாதசியினன்று பெருமாள்முன்னிலையிற் பெரிய திருவோலக்கத்திலே கைசிக மாகாத்மியத்தைப் படித்துப் பொருள் சொல்லும்போது, என்றைக்கும்போலன்றி ஒருசுலோகத்துக்குப் பலவாறாகத் தாத்பரியங்களை அருளிச்செய்து பரக்க உபந்யசிக்க, அது கேட்டுப் பெருமாள் மிகவுந்திருவுள்ளமுகந்து, தாம் சாத்தியிருந்த திருமாலை திருப்பரியட்டம் திருவாபரணம் இவைகளையும், தாம் எழுந்தருளியிருக்குந் திவ்வியசிங்காதனத்தையும் பட்டர்க்குச் சந்மாநமாகக்கொடுத்தருளி, அதிகசந்தோஷ பரவசராய், 'பட்டரே! உமக்கு மேல்விடுதந்தோம்' என்று அருளிச்செய்ய, பட்டரும் 'பேரருள்' என்று அங்கீகரித்தனர்.

அவ்வளவிலே அங்குப் பெருங்கூட்டமாகஇருந்த அடியார்களெல்லாரும் கடல்குழம்பினாற்போலக் கலக்கமுறலானார்கள். பட்டரோ, பெருமகிழ்ச்சியுடனே பெருமாள்திருவடிகளில் தண்டன்சமர்ப்பித்துக் கைகூப்பிநின்று, நம்பெருமாளுடைய திருமேனியழகில் மிகவும்ஈடுபட்டு, வரம்புகடந்த அந்தஈடுபாட்டினால், 'இப்படி திவ்யசௌந்தர்யத்துக்கு ஆகரமான திருவடித்தாமரைகளையும், அஞ்சலென்ற கையையும், கவித்த முடியையும், குளிர்ந்த திருமுகமண்டலத்தையும், கஸ்தூரித்திருநாமத்தையும், பூத்த புன்முறுவலையும், கரியவாகிப் புடைபரந்து மிளிர்ந்து செவ்வரியோடி நீண்ட பெரிய கண்களையும் பரமபதத்திற் கண்டேனில்லையாகில், ஒரு மூலே

யடியே முறித்துக்கொண்டு குதித்து மீண்டு இங்குவந்துவிடுவேன்' என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்து நம்பெருமாளைப் பாதாதிகேசமாகக் கண்குளிரநோக்கி விடைபெற்று மீளுமளவிலே, பெருமாள் தம் வரிசைகளை யெல்லாம் அனுப்ப, பட்டர் தொண்டர்கள்புடை சூழப் பிரஹ்மரதத்தி லெழுந்தருளித் திருமாளிகைசேர்ந்து தாயாரான ஆண்டாளைச் சேவிக்க, ஆண்டாள், எல்லையில்லாத ஆனந்தத்தையுடைய பரமபதமாகிற திருநாட்டிலே புகப்பெறுவி ரென்னுங் கருத்து அமைய, “நலமந்தமில்லதோர் நாடு புகுவிர்”* என்று ஆழ்வாரருளிச் செயல்கொண்டு வாழ்த்தினாள். பட்டரும் அருளிச்செயல் கொண்டே “அம்மா அடியேன் வேண்டுவது ஈதே”† என்று சொல்லி, பிறகு கோஷ்டியாக எழுந்தருளியிருந்து என்றைக்கும்போலத் திருநெடுந்தாண்டகத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கையில், “அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கை” என்று தொடங்கும் ஆறுவது பாசுரத்தில் ‘அஞ்சிறைப்புள்தனிப்பாகன்’ என்கிற இடம் வந்தபோது,

‡“பறவையேறுபரம்புருடா நீஎன்னைக்கைக்கொண்டபின்
பிறவியென்னுங்கடலும்வற்றிப்பெரும்பதமாகின்றதால்”

என்றதை ஒருமுறைக்குஇருமுறை உச்சரிக்க, அவ்வளவிலே ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் கருடாழ்வான்மேல் எழுந்தருளிக் காட்சி கொடுத்தருள, அத்திருவுருவத்தை நோக்கின கண் இமையாதபடி மலர விழித்து ஆனந்தாதிசயத்தால் திருமேனி

---

* திருவாய்மொழி - ௧௮ - ஆந் திருப்பதிகம் - ௪.
† „ ௧௧ - ஆந் திருப்பதிகம் - ௧.
‡ பெரியாழ்வார்திருமொழி - ௪௪ - ஆந் திருப்பதிகம் - ௨.

முழுதும் உரோமாஞ்சங்கொண்டு புன்முறுவல்பூத்து "கருடனது திருத்தோளிற் கண்ட கோலம் கண்ணிலும் நெஞ்சிலும் நிற்கக் கருணையாதி,புருடனதுதிருநாமம் தனது நாவிற் போகாமல் நனிவிளங்க"* சிரத்தின்மீது கூப்பிய கரத்தராய் அணையிலே சாயுமளவிலே, கபாலம்வெடித்துத் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினர்.

அப்போது அருகிலுள்ளார் உள்ளே சென்று 'பட்டர் இளைத்து எழுந்தருளியிருக்கிறார்' என்று திருத்தாயாரான ஆண்டாளுக்கு அறிவிக்க, அவள் சடக்கெனவந்து பட்டரையெடுத்து மார்பிலணைத்துக்கொண்டு அவர் பரமபதமடைந்ததைக்குறித்து உள்ளங்கலங்குதல், முகங்கன்றுதல், கண்ணீர்மல்குதல் முதலிய சோகக்குறி யொன்றுங்கொள்ளாமலே'உடையவன் உடைமையைக்கைக்கொண்டால் நாம் வெறுக்கலாமோ?' என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தனள். அப்போது கோயிலிலுள்ளாரெல்லாரும் கடல்கலங்கினாற்போலக்கிடந்து துடித்தார்கள். நஞ்சீயரும் வேரற்றமரம்போல விழுந்து கண்ணீர்மல்கப் பலபலவாறு கதறியழுதார். பெருமாளும் நாச்சிமாரும் உட்பட அப்பொழுது சோகித்தார்களென்றால், மற்றையோர் செய்தியைக்குறித்துச் சொல்லவேண்டுவது என்னே! பிறகு நஞ்சீயர்முதலியோர்அனைவரும் பட்டர்க்குச் சரமகைங்கரியத்தைச் சிறக்கநடப்பித்தார்கள்.

அந்தக் கிரியைகளெல்லாம் முடிந்தபிறகு சீராமப்பிள்ளை சென்று பெருமாளைச் சேவித்தபோது, பெருமாள் அவ

---

* வில்லிபுத்தூரார் பாரதம் - கன்னபருவம் - கஎ-ஆம் போர்ச் சருக்கம் - உருரு.

ரைநோக்கி 'பட்டரைஇழந்தோம் நாம், உமக்கு நாம் இருக்கிறோம், நீர் கிலேசிக்கவேண்டா' என்று தேறுதல் கூறி, கோயிலிலே பட்டருக்குஇருந்த வரிசைகளையெல்லாம் அவர்க்குக் கொடுத்தருள, பிறகு சீராமப்பிள்ளை தரிசனம் நிர்வகித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

'பட்டர்வைபவம் முற்றச்சொல்லி முடியாதிறே! யதாமதி யதாச்ருதமாகச் சொன்னதித்தனை' என்று குருபரம்பராப்ரபாவமுடையாரும், 'பட்டருடைய வைபவம் ரகுநாதசரிதம்போலே மிகவும் பரந்திருக்கும்: ஆகிலும், சிறிது எழுதிற்று' என்று பழநடைவிளக்கமுடையாரும் எழுதியிருத்தலால், பட்டர்சரித்திரம்முழுவதும் யார்க்குஞ் சொல்லத் தரமன்று; பெரியோர்களுடைய சொற்பொருட்கருத்துக்களைப் பெரும்பாலும் அடியொற்றிச் சுருக்கமாக எழுதப்பட்டது இது வென்றே கொள்ளத்தக்கது.

திருவாய்மொழி முதலிய திவ்வியப்பிரபந்தங்களுக்கும் ஸ்ரீராமாயண பாரத பாகவத விஷ்ணுபுராணாதி வடநூல்களிற் சிற்சிலசுலோகங்களுக்கும் பட்டர் வியாக்கியானம்உபந்யசிக்கிறபோது உணர்த்திய விசேஷார்த்தங்கள் அநேகம் உண்டு; அவையெல்லாம், 'பட்டர் நிர்வாஹம்' என்று ஆன்றோராற் சிரமேற்கொண்டு கொண்டாடப்படுகின்றன. அவற்றையெல்லாம் எடுத்துத் தொகுத்து இதனுடன் சேர்ப்பின் மிகப்பெருகுமாதலால், அவற்றிற் சிற்சிலவிஷயங்கள்மாத்திரம் மாதிரிக்காக இந்நூலிற் காட்டப்பட்டன; மற்றவை, மற்றொருசமயத்தில் தொகுத்து அநுபந்தமாகச் சேர்க்கலாகும்.

முற்றிற்று.